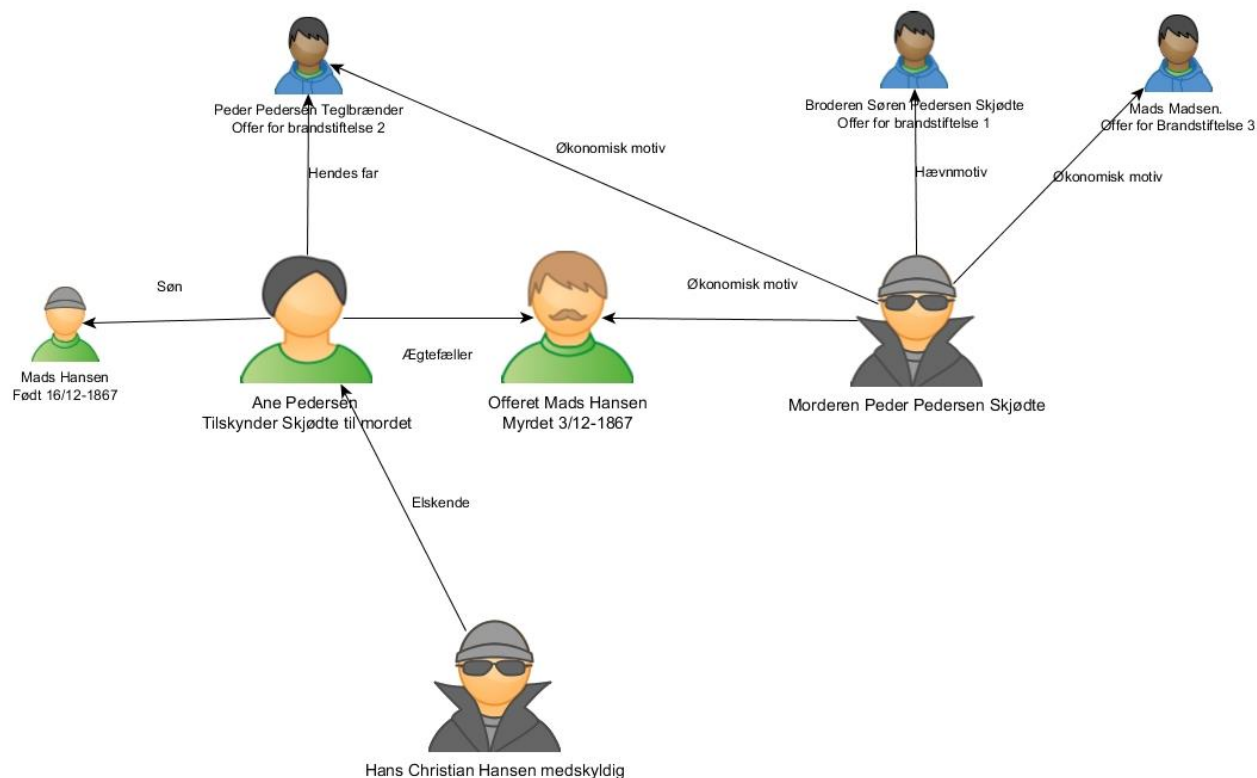

Den samlede kommissionssag med undersøgelser, forhør og dom

Aar 1868 den 23de Februar ere den ved allerhøieste Reskript af 21de f.M. beordrede Undersøgelseskommission sat paa Munkeboemark i Bjerge-Aasum Herreder paa Fyen hos Boelsmand Christian Larsen. Som Protokolfører fungerede Politibetjent Joh. Petersen og som Retsvidne Overpolitibetjent F Christensen, begge af Kbhns Politi.

Der fremlagdes:

- No 1, Fornævnte allerhøieste Reskript
- " 2, Udskrift af Jerlev-Brusk Herreders Fogedprotokol
- " 3, Obduktionsforretning af 6te Decbr. 1867.
- " 4, Udskrift af Jerlev-Brusk Herredersd Fogedprotokol
- " 5, Udskrift af samme Herreders Politiprotokol
- " 6, En Straffeliste
- " 7, En Fortegnelse med 28 Bilage mærkede fra a til b.b., hvoraf de 26, mærkede fra a til ø, ere sammenhæftede.

For Retten fremstod Maren Hansen, Boelsmand Christen Larsens Kone af Munkeboemark, der forkl, at hun er Søster til permitteret Dragon Hans Christian Hansen, som fortiden har Ophold heri Huset. Hun nægter først, at hendes Broder staaer i Kjæresteforhold til Nogen, men efter at være foreholdt, at hun er fremstillet for Retten og ansvarlig for, hvad hun forklarer, erkjender hun, at hendes Broder har været Kjæreste med et Fruentimmer, Ane Pedersen, ved Kolding. Hun nægter først at kjende Noget til dette Fruentimmer, navnlig at kjende hendes Adresse, hendes Forhold eller nogensinde at have skrevet til hende. Efter imidlertid at være foreviist Brevet N. 7 U, vedgaar hun, at denne Forklaring er urigtig, og at hun har skrevet dette Brev. Hun paastaaer, at hun aldrig har vidst, at Ane Petersen var gift, hvilket denne aldrig har omtalt, skjøndt hun 2 Gange har været heri Huset, sidst i afvigte Sommer i Juli Maaned. Hun har modtaget nogle faa Breve fra Ane Petersen, men disse nægte hun at være i Besiddelse af. Hun paastaaer, at hellerikke hendes Broder har vidst, at Ane Petersen var gift, før denne for ikke længe siden har tilskrevet ham det. Hun veed, at hendes Broder kjender Arrest Peder Skjødte, men hun veed ikke, om denne har været Mægler mellem Ane og hendes Broder. Hun nægter at vide det allerringeste om, at Ane Petersens Mand er død. Efter at hendes Broder i afvigte Efteraar var hjemkommen fra Manøvren, har han brændt en del Breve, men hvem disse var fra, ved hun ikke. O. R. A. ⁱ

Derefter fremstod Boelsmand Christian Larsen, der forklarede, at han er Svoger til Hans Christian Hansen, der fortiden tjener ham. Det er ham bekjendt, at hans Svoger i længere tid har været Kjæreste med Ane Petersen ved Kolding, men han paastaaer, at skjøndt Ane et Par Gange har været heri Huset, har baade han og hans Svoger været uvidende om, at hun var gift indtil efter hendes Mands Død. Strax efter denne Begivenhed modtog hans Svoger nemlig et Brev fra Ane, hvori hun opfordrede til strax at komme over til hende, og han reiste da ogsaa strax, saaledes at han ankom lige efter Begravelsen; først da erfarede han, baade at Ane havde været gift, og at hendes Mand skulde være dræbt, hvilket han fortalte heri Huset, da han kom hjem, og de læste derefter ogsaa om Begivenheden i Aviserne. Compt. nægter at have skrevet noget Brev til Ane; men forevist Brevet N. 7 Q?, erkjender han dog at have skrevet dette hvilket han paastaaer at have glemt. Compt. Svoger har modtaget mange Breve baade fra Ane og fra Arrest Skjødte, der havde lovet at bringe Giftermaalet mellem dem istand; ?lig har Compt hørt Tale om, at efter en Kontrakt mellem Forældrene skulde Ane giftes med sin afdøde Mand Mads Hansen, men Compt og hans Svoger har staaet i den Formening, at denne Kontrakt kunne hæves, naar Mads Hansen fik nogle Penge. Om Compts Svoger endnu er i Besiddelse af Brevene fra Ane og Arrest, ved han ikke. O. R.?

Derefter fremstilledes paany forrige Compt.s Kone, der nu indrømmer, at hun baade har hørt, at Ane Petersens Mand er død og at han skal være dræbt, og hun kan ikke angive nogen anden Grund til, at hun nylig nægtede dette, end at hun blev forskrækket. O. R. ? begge Compt A.

Forhøret udsat.

Joh. Petersen

P L Behrend

1868 den 24de Februar Kl 9 Fmdg continuerede Forhøret paa Thinghuset i Odense.

Dommeren bemærkede, at permitteret Dragon Hans Christian Hansen igaar var tilstede paa Boelsmand Christian Larsens Boepæl og paa Opfordring udleverede de Breve, hvoraf han var i Besiddelse. Da hans Afhøring ikke hensigtsmæssig kunde foregaa der paa Stedet, var han medtaget til Odense og sat under Anholdelse i Arresten der Kl 8 ¼ Em. De af ham udleverede Breve vare derefter gennemgaaede af Dommeren, og de af disse, der vedkomme nærværende Sag, fremlagdes nu, nemlig:

- No 8   a til n   14 Stk Breve fra Ane Petersen til Anh.
 No 9   a til g: 7 Stk Breve fra Arrest Skjødte til Anh.

Anh Hans Christian Hansen blev fremstillet og erklærede, at de fremlagte Breve, saavidt han veed, ere alle de Breve, som han har modtaget fra Ane Pedersen eller Arrest Skjødte. Han nægter skjødnt foreholdt sin Søsters Forklaring at have brændt Breve efter sin Hjemkomst fra sidste Indkaldelse; det er over et Aar siden, at han brændte nogle Breve fra en Pige i Dræby. Paa Anledning tilføiede han Følgende:

Han gjorde Ane Pedersens Bekjendtskab en Søndag Aften i Efteraaret 1866 paa en Dandsebod i Kolding, hvor han dengang laa som Dragon. Den første Aften talte de ikke videre sammen, men aftalte at træffes næste Søndag, hvilket ogsaa skete. Den Aften fulgte han hende ad hendes Hjem til, som hun angav at være paa Ferup Mark, og paa Veien havde de første Gang legemlig Omgang. Derefter traf de flere Gange sammen forskj. Steder i Kolding og havde legemlig Omgang, hvorimod han ikke var hjemme paa hendes Bopæl. Imidlertid blev der Spørgsmaal om Ægteskab og Kjæresteforhold imellem dem, og Ane sagde da, at for Øieblikket kunde det ikke lade sig gjøre, thi efter et af hendes Fader oprettet Testamente var hun bundet til den Mand, hun levede og boede sammen med, nemlig Mads Hansen. Anh antog herefter, at hun enten var gift eller skulde giftes med denne Mads Hansen, men naar han spurgte Ane om det nærmere Forhold, vilde hun ikke udtale sig derom; dog nægtede hun paa hans Spørgsmaal udtrykkelig at være gift med Mads. Hun yttrede imidlertid først, at om 2 Aar og senere at inden 1 Aar skulde hun blive løst fra sit tvungne Forhold ved Mads' Død, uden at hun dog antydede, at dette skulde ske paa nogen voldsom Maade. Paa denne Maade hengik Tiden indtil Anh skulde permitteres; han var da først i Randers; men paa Tilbageveien tog han igjennem Kolding og var da første Gang paa Anes Bopæl, idet han tog ind til hende og blev hos hende et helt Døgn fra den ene Morgen til den Næste, uden at Manden, som var noget simpel af Forstand, mærkede hans Nærværelse. Han laa i et Værelse indenfor Anes og Mads' Sovekammer, og om Natten laa Ane først hos ham nogle Timer og havde Omgang med ham, og derpaa gik hun ind til Mads. Skjødnt Anh saaledes erfarede, at Ane og Mads boede sammen, førte Husholdning sammen og levede sammen, nægter han desuagtet at have vidst eller bestemt troet fra den Tid af, at de vare gifte. Anh reiste derefter til sit Hjem paa Fyen og vexlede nogle Breve med Ane, indtil denne tredie Juledag aldeles uventet indfandt sig hos Anh.s Svoger paa Munkeboenk, hvorhen Anh blev hentet fra sin Tjeneste i Marslev. Ane var dengang meget ulykkelig og forlangte et bestemt Svar af Anh, om han vilde vente efter hende eller ei, og da Anh ikke vilde give noget saadant Løfte, naar der var Noget i veien for, at de kunde komme sammen, sagde hun, at inden næste Novbr var hun "udløst af Sit", hvortil Anh svarede, at, hvis det kun kunde ske ved, at hun gjorde en Ulykke enten paa sig selv eller Mads, vilde han ikke have dermed at bestille. Hvad Anledningen var til at han brugte denne Yttring, veed han ikke. Efter et Pr Dages Ophold reiste Ane Hjem igjen med Løfte om at skrive til Anh Nytaarsdag, men dette Brev indløb ikke, og al Forbindelse mellem dem, saavel skriftlig som mundtlig, ophørte derefter, indtil han modtog det fremlagte Brev 9-a fra Arrest Skjødte, hvem han i Forveien aldrig havde seet eller talt med. Paa dette Brev vilde han ikke reflektere, men tilskrev Arst om nærmere Oplysning og modtog herpaa et Svar, som ikke er tilstede, men som efter hans Paastand ikke indeholdt andet end Brevet 9-a med Undtagelse af, at det endte med "du hilses fra A. P." Da han nu kunde indsee, at Brevet gjaldt Ane, reiste han til Kolding d. 5 Juni f.A. Han søgte først forgjæves Arst i dennes Logi, men strax efter traf han Ane paa Gaden og fulgtes med hende i nogen Tid; ved den Leilighed yttrede hun igjen, at inden Novbr skulde hun blive "udløst af Sit", men trods Anh gjentagne Spørgsmaal om, paa hvad Maade, vilde hun ingen Oplysning give derom. Om Aftenen fulgtes de til Arst Skjødtes Bopæl i

Kolding, hvor de tilbragte Natten sammen, og dengang talte Anh første Gang med ham. Der blev dengang talt mellem dem alle Tre om, hvorledes Ane og Anh kunde komme sammen. Arst yttrede da gjentagne Gange, at det skulde han nok sørge for; men paa Anh Spørgsmaal om hvorledes hun vilde bære sig ad, svarede hun kun, at Anh skulde være ganske rolig; hun tilføiede, at Anh ikke maatte foragte ham, og Anh lovede ikke at glemme ham "naar han kunde gjøre det ud". Derimod var der aldeles ikke Tale om Arst skulde aflive Mads eller Anh skulde give Arst Noget derfor. Anh reiste derpaa hjem igjen, uden at der blev truffen nogen nærmere Aftale, og han vexlede derpaa paany Breve saavel med Ane som med Arst, indtil Ane midt i Juli efter Aftale kom over og besøgte ham hos hans nævnte Svoger og Søster. Dengang spurgte Anh hende atter, om hun troede, at de kunde komme sammen, og hun gjentog da, at hun ganske sikkert blev udløst inden Juletid. Efter at Ane var reist hjem igjen, vexlede han de fremlagte Breve med Ane og Arst og ligledes Nogle mens han sidst i August blev indkaldt i Randers. Da han blev permitteret derfra først i Octobr, lagde han Hjemreisen over Kolding, hvor han først henvendte sig til Arrest, som gjentog sine Løfter om, at han nok skulde klare hindringer for, at Anh kom sammen med Ane, hvilket han dengang lovede skulde ske engang i Marts. Sent paa Aftenen fulgtes han med Arst ud til Anes Bopæl, hvor Ane iog Mads allerede var i Seng. Anh gik først ind i et Udhush, mens Arst lod sig lukke ind, og mens Arst satte sig til at drikke med Mads, kom Ane ud til Anh. Med Ane faldt ingen anden Samtale end, at de nok skulde komme sammen. Arst gik over til sine Forældre og her hentede Anh ham et Par Timer senere og fulgtes med ham til Kolding, hvorfra han reiste Hjem. Derefter vexlede han med Ane og arst de fremlagte Breve og var aldeles uvidende om, hvad der forestod eller var skeet, da han fra Ane modtog et Brev uden Underskrift, som han nu udtog af de tilstedeværende ikke fremlagde Breve, og som nu fremlagdes under No 10.

Efter Modtagelsen af dette Brev, reiste han til Kolding og begav sig strax ud til Anes Bopæl, men da han ikke vidste, at Mads var død, og frygtede for at blive seet af denne, gik han lidt uden for Huset, til det blev mørkt. Han gik da ind i Huset og talte først med en Kone ved Navn Christiane, hvem han ikke kjendte videre, men som kjendte ham, og hun fortalte ham, at Mads baade var død og begravet, og af hende erfor han først, at Ane havde været gift med Mads. Han gik derpaa ind og satte sig ved Sengen hos Ane, der laa i Barselseng, og hun spurgte ham først, om han var vred på hende for hvad der var skeet, hvilket han benægtede. Under deres følgende Samtale fortalte hun, hvorledes Mads var fundet i Aaen, at han var bleven obduceret og at der var fundet hagl i ham; men hun nægtede bestemt at have nogen Deel deri, og hun vilde heller ikke være ved, at hun troede, at Arst havde nogen Deel deri; det eneste Mistænkelige, hun yttrede, var, at hun bad Anh ikke gjøre hende ulykkelig ved at melde Øvrigheden i Kolding, at de havde havt Omgang sammen, hvilket han lovede. Ved samme Leilighed yttrede Christiane, at nu skulde der snart være Bryllup imellem Ane og anh; men Anh antydede strax, at han under de forhaandenværende Omstændigheder, hvormed han sigtede til, at Ane tidligere havde været gift, ikke vilde have mere med Ane at bestille. Anh reiste derefter hjem og først længe efter læste han i Aviserne om det begaaede Mord. I Henhold til det Anførte nægter Anh at være vidende om eller deelagtig i Mordet paa Mads Hansen. O. R.

Da Anh er mistænkt for Meddelagtighed i Mord, fandtes det fornødent at sikkre hans Tilstedeblivelse og hindre ham fra Samqvem med Andre samt at føre ham med til Kolding, hvor Undersøgelsen vil blive fortsat, hvorfor decreteredes Arrest paa hans Person, hvilket blev ham betydet.

F. Christensen

P L Behrend

Joh. Petersen

1868 den 25de Februar continuerede Forhøret paa Raadhuset i Kolding. Inspectionsbetjent Hoff af Kjøbenhavns Politi var Retsvidne.

Dommeren bemærkede, at han for et Par Timer siden i Enrum havde haft en Samtale med Arst. Skjødte, som imidlertid dengang havde erklæret at han holdt sig til sin tidligere Forklaring, hvorimod Arst nu selv havde begjæret sig fremstillet for at afgive Tilstaaelse. Arst Skjødte blev derefter fremstillet og vedgik nu, at der er ham, der forsætlig har dræbt Mads Hansen. Han paastaaer, at dennes Enke Ane Petersen i over et halvt Aar har fristet ham til at dræbe hendes Mand, fordi hun vilde giftes med Arst Hans Christian Hansen. Mandagen d. 2 Debr f.A var Arst ovre hos Mads Hansen for at hjælpe denne med at opføre en Vognport; han medtog da sin dobbeltløbede Bøsse, for, hvis Leiligheden gaves, at fuldføre Mordet. Om Eftmdg var han ude med Mads Hansen i Knud Christensen Enkes Skov for at udsøge et Træ til et Spændetræⁱⁱ; men Mads Hansen, som var gjerrig, vilde hellere stjæle end købe et Træ, og de blev derfor enige om om Natten at følges ad for at stjæle et Træ. Om Natten Kl c 1 ½ blev Mads Hansen og Arst kaldte paa af Ane Petersen, der ikke havde været i Seng, og Ane gav dem da først Kaffe og Brændeviin. Da de havde fortæret dette, gik Mads og Arst omtr. Kl 2 ud for at stjæle Træet i Enken Christensens Skov, og Arst medtog da sin Bøsse, der stod ovre ved Tørvehuset, for paa Veien at udføre Mordet paa Mads Hansen, hvortil han ansaa Leiligheden gunstig, og hvortil han lod sig forlede, dels fordi han havde nydt noget Brændeviin uden dog at blive beskjenket, og dels fordi Ane havde lovet ham 300 Rd, naar han havde dræbt hendes Mand. Mads, som i øvrigt vidste, at Arst tog Bøssen med, billigede det, da de maaske kunde træffe nogle Ænder i Aen. De fulgtes ad henad til Christensens Enkes Skov, saaledes at Arst gik paa høire Side med Bøssen, hvis begge Løb vare ladte med Hagel, i venstre Arm, og paa venstre side af Arst, altsaa nærmest Bøsseløbene, gik Mads Hansen. Da de kom til et Gjærde nedenfor Enkens Skov tæt ved Aen, spændte Arst Hanen paa det ene Bøsseløb for, naar Leiligheden gaves, at fuldbyrde Mordet paa Mads Hansen; men umiddelbart efter at de vare komne over dette Gjærde, snublede Arst over nogle Steen over mod Mads Hansen, saaledes at Bøsseløbet pegede ligemod dennes Underliv, hvilket han kunde see, fordi Sneen var holdt op, og det var stjernelyst, og da han nu betragtede Leiligheden for gunstig, besluttede han strax at fuldbyrde Mordet, og i den bestemte Hensigt at dræbe Mads Hansen, aftrak han Hanen paa det Bøsseløb, hvor han havde spændt Hanen, og traf saaledes Mads Hansen i Underlivet, hvor Bøssepiiben havde peget hen. Mads Hansen sagde ikke Andet end "Aa! ja! ja", og dermed styrtede han af sig selv i Aen, hvortil Bredderne skraane stærkt ned. Arst bekymrede sig derefter ikke om Mads Hansen, men gik hjem til Ane, hvem han fortalte, hvorledes Alt var gaaet til, og han har saaledes ikke indbildt hende, at han har skudt Mads Hansen med en Lomme puffertⁱⁱⁱ, hvilket hun selv maa have fundet paa. Ane gav ham derpaa Flæsk, Brød og Brændeviin, og de aftalte da nærmere, hvad de skulde sige, når der blev Forhør. Derimod har Arst ikke modtaget Noget af de 300 rd, og han vidste, at Ane ikke var i Besiddelse af contante Penge, men da Huset var gjældfrit, havde han tænkt sig, at hun kunde optage et Laan paa det. O. R.

Paa Anledning tilføiede Arst Følgende: Det var vist ? 8te Aar siden, at Ane blev gift med Mads; Ane kunde hverken dengang eller senere lide Mads, som var omtrent dobbelt saa gammel som hun, men da Mads eiede henimod 3000rd, var hun af sin Fader bleven tvungen til dette Ægteskab. Mads holdt derimod meget af Ane og lod hende foretage sig Alt, hvad hun vilde, og det skjøndt han vidste, at Ane løb efter Dragonerne i Kolding, men han har aldrig haft noget med hendes Forhold at bestille, før hun i Mai f.A meddelte ham sit Kjæresteforhold til Arst Hansen, i hvilken Anledning hun bad ham skrive et Brev til denne, om at komme over til hende. Arst skrev ogsaa et saadant Brev til Arst Hansen, hvem han i Forveien slet ikke kjendte, og i

Henhold til dette Brev indfandt baade Ane og Arst Hansen sig d. 5 Juni f.A paa Arst's Bopæl heri Kolding. De klagede dengang Begge for Arst over, at de ønskede at blive gifte sammen, og Ane var allerede dengang i Besiddelse af 2 Ringe, som Arst Hansen havde givet hende. Det blev ikke dengang ligefrem omtalt, at det var Anes Giftermaal med Mads, som var til Hinder for Anes Giftermaal med Arst. Hansen, men han kan ikke troe Andet, end at Arst Hansen enten den Gang eller ialfald senere har vidst, at Ane var gift. De bad allerede dengang Begge om Arst's Hjælp, til at de kunde komme sammen, hvilken Hjælp Arst ogsaa lovede dem; men der var dengang endnu ikke Tale om, at der skulde øves noget Ondt imod Mads. Efterat Arst Hansen var reist hjem igjen, fandt der en Brevvexling sted imellem ham og Ane ved Hjælp af Arst, hos hvem deres Breve blev afleverede, og fra det samme Tidspunkt af har Ane begyndt med at ville forlede Arst til at dræbe Mads og hun har næsten ingensinde ladet ham faae Ro med sine Paavirkninger i den Retning. Hun har ikke blot lovet ham 300 rd for at dræbe Mads, men hun har endogsaa villet forlokke ham til at gjøre det langt tidligere, og hun har ligefrem foreslaaet ham, at Arst skulde dræbe Mads ved at skyde ham og kaste ham i Aaen, naar de fulgtes herfra Kolding, og hun har, medens Arst boede heri Kolding, mindst 20 Gange sendt Mads ind til ham, for at Arst skulde følge ham hjem om Aftenen og fuldbyrde Gjerningen paa Veien. Arst, som maa give Mads det Skudsmaal, at han var et godt Menneske, med hvem han aldrig har haft et ondt Ord, kunde imidlertid ikke bestemme sig til at udføre Gjerningen, og der blev derfor ingen endelig Aftale truffet imellem ham og Ane. Efter den sidste Indkaldelse sidste Efteraar kom Arst Hansen imidlertid her til Kolding til Arst, og de fulgtes da ad til Mads Hansens Bopæl, hvor Arst skulde skaffe Arst Hansen fat i Ane. Paa Veien derud søgte ogsaa Arst Hansen at forlede Arst til at skaffe Mads Hansen afveien, hvorfor han tilbød Arst 200 rd; det blev ikke ligefrem sagt, at dette skulde skee derved, at Arst skulde dræbe Mads, men deres Tale kunde ikke forstaaes anderledes. Da de kom til Strubdrup, gik Arst ind til Mads, medens han underrettede Ane om, at Arst Hansen opholdt sig i et Udhus, og hun gik da ud til ham; en Timestid efter gik Arst hjem til sine Forældre paa Harthemark, og her hentede Arst Hansen ham senere efter Aftale og fulgtes med ham til Kolding. efter den Tid har Arst. ikke talt med Arst Hansen, derimod vedblev Ane paatrængende at forlange, at Arst nu skulde dræbe Mads, og Arst, der er fattig, lod sig nu ved Udsigten til de lovede 500 rd friste til at udføre Gjerningen. Det blev aftalt mellem ham og Ane, at dette skulde skee paa den Maade, at Ane skulde foreslaa Mads at lade opføre en ny Vognport ved Arst' Hjælp, for at Arst paa denne Maade kunde have Leilighed til at komme i Huset. Mads gik ogsaa villig ind paa Forslaget om Vognportens Opførelse, men dette kunde ikke blive til Noget før sidst i Novbr af forskjellige Grunde, deriblandt at Arst skulde flytte fra Kolding til Koldingmark. Fredagen d. 29de Novbr f.A kom Arst efter Aftale med Mads om til denne for at begynde paa Vognporten, og i Henhold til Aftalen med Ane medbragte han sin dobbeltløbede ladte Bøsse for, hvis Leilighed gaves, at fuldbyrde Mordet. Der gaves imidlertid ingen saadan Leilighed den Dag, og da Arst Fredag Aften gik hjem, tog han derfor Bøssen med. Lørdag Morgen, da han atter gik over til Mads, medtog han imidlertid paany den ladte Bøsse i samme Hensigt og satte den fra sig ved Tørvehuset, hvor den blev staaende baade om Lørdagen, Søndagen og mandagen. Baade om Fredagen og Lørdagen vedblev Ane at presse til at udføre Mordet, og da det desuagtet ikke blev til noget, var det hende, der om Søndagen fandt paa den Plan at forlede Mads til at stjæle Træet i enkens Skov, for at Arst da kunde have Leilighed til at udføre Mordet. Denne Plan meddelte hun først Arst om Mandagen, og hun vedblev hele den Dag at opfordre Arst til nu at gjøre Ende paa Sagen. Da Arst og Mads om Eftmdg var ude i Enkens Skov, var det heller ikke for at købe et Træ, men derimod for at udsøge et, som de kunde stjæle om Natten. Dette passerede om Eftmdg Kl mellem 12 og 2; fra Kl 2 til Kl 4 a 4 ½ arbejdede Arst og Mads paa Tømmeret til Vognporten, og Resten af Aftenen tilbragte de inde i Huset med at spise Mellemmad og Aftensmad; i al denne Tid vedblev Ane at presse Arst til at udføre Gjerningen, hviket Mads

ikke kunde høre, da han var tunghør, og endog hun efter at Arst og Mads Kl c 9 ½ vare gaaede i Seng hver i sit Værelse, kom Ane flere Gange ind til ham og vedblev at forlange, at han nu skulde gjøre Alvor af Gjærningen, da hun ellers ikke kunde holde det ud. Ane gik slet ikke i Seng formodentlig for at passe paa, at Arst og Mads virkelig kom ud og Kl c 1 ½ om Natten kaldte hun paa dem, hvorefter der da passerede, hvad Arst har forklaret først i dette forhør. Da han kom hjem og fortalte Ane om Mordet paa Mads, yttrede hun sin Glæde og Tilfredshed derover og lovede, at hun nok skulde betale ham de lovede Penge. I Løbet af Resten af Natten aftalte de som nævnt, hvad de skulde forklare i Retten, og da Arst. Tirsdag Morgen gik hjem, medtog han sin Bøsse, efterat han først paany havde ladet det afskudte Løb, for at det ikke skulde sees, at det havde været afskudt. Han gik derpaa til sit Hjem og hængte Bøssen paa sin Plads, men Tirsdag Middag vendte han, efter Aftale tilbage til Ane. Om Eftermdg var han Christen Smed behjælpelig med at søge efter Liget, men han lod, som han ingenting vidste, og lod Christen Smed rende for, hvor de skulde søge. Da Liget var fundet og hjembragt, lod han, efter Anes Anmodning, sin Fader, der boer paa Harthemark, melde Begivenheden til Øvrigheden i Kolding, og selv forblev han om Natten hos Ane, fordi hun ikke turde være alene med Pigen. Om Onsdagen forblev Arst. hos Ane og gav Forklaring til Fogedforhøret, under hvilket han urigtigen nægtede at vide nogen Besked om Mads' Død; om torsdagen tog han tilligemed sin Fader til Kolding og bestilte Ligkisten, og paa Tilbageveien om Aftenen tog han sin Kjæreste, Johanne, med over til Ane. Om Fredagen, efterat Obductionen, som han dog ikke overværede, var afholdt, blev han anholdt. Arst nægter at nogen Andre har Del i den begaaede Forbrydelse, eller at han har betroet Noget om dennes Udførelse til Andre, navnlig til sin Fader og Johanne. Han gjentager, at det alene var Udsigten til de lovede 500 rd og Anes uophørlige Opfordringer, idet hun navnlig yttrede, at hun forbandede sin Fader i sin Grav, fordi hun var kommet i et ulykkeligt Ægteskab, og at hvis Arst ikke hjalp hende, maatte hun enten selv tage Gift eller give Mads gift, der har forledet Arst til at begaae Forbrydelsen. At han nu har tilstaaet denne, hidrører alene fra, at det nu er gaaet op for ham, hviken stor Forbrydelse, det er, han har begaaet, og at han bittert angrer denne, hvorfor han har villet lette sin Samvittighed ved en aaben Bekjendelse.

O. R. Arst afført.

underskrift ?

P L Behrend.

Joh. Petersen

1868 d. 26de Februar comtinuerede forhøret paa Raadhuset i Kolding. O. B.^{iv} F. Christensen var Retsvidne. Arst Skjødte blev fremstillet og forelæst sin igaar afgivne Forklaring i dens Helhed, hvorefter han erkjendte Forklaringen og Tilstaaelsen for rigtig, paa et eneste Punkt nær, idet han nemlig igaar har glemt at anføre, at da han Lørdag aften forlod Mads Hansens Hus, lod han ikke Bøssen blive staaende ved Tørvehuset, men lagde den derimod ind i Huset ovenpaa Tørvene, og der blev den liggende indtil han Mandag Nat hentede den der, da han gik ud med Mads. Grunden til, at han lagde Bøssen ovenpaa Tørvene, og, som han nu tilføier, skjulte den ved at lægge Tørv ovenpaa den, var dels den, at ingen Fremmede skulde see den, og dels den, at hellerikke Mads skulde see den, hvormed han dog bemærker, at det ogsaa var efter Mads' Opfordring, at han fra Først af tog Bøssen derop, idet Mads sagde, at han skulde skyde Krager, ligesom han ogsaa paastaaer, at da han Mandag Nat gik ud med Mads, opfordrede denne ham selv til at tage Bøssen med for at skyde Ænder, men selv uden denne Opfordring havde Arst naturligvis taget Bøssen med for at udføre Mordet.

Arst tilføier paa Anledning, at da han Fredag Morgen gik over til Mads og medtog Bøssen, vare dennes begge Løb, som allerede nævnt, ladte paa sædvanlig Maade med Krudt og Hagel og Forladning af Papir,

uden at han erindrer, om dette var hvidt eller graat, idet Bøssen havde hængt ladt i hans Hjem i længere Tid; men skjøndt Bøssen saaledes var ladt, medtog han dog samme Morgen hjemmefra sin tilstedeværende Hagelpung og Krudthorn, for at han, hvis Bøssen skulde blive skudt af, navnlig efter ?, inden Mordet paa Mads var fuldbyrdet, kunde have det fornødne til at lade paany. Ligeledes havde han den tilstedeværende Æske med Fænghætter med sig, men den gik han sædvanlig med i Lommen. Han viste nu, hvorledes der paa Hagelpungen er et Maal, hvilket han pleiede næsten at fylde med Hagel, naar han ladede Bøssen. Et saadant Maal Hagel viste sig nu at indeholde c 70 Stk, men foreholdt, at der af Liget kun er udtaget 12 Stk Hagel (ikke som i Obductionsforretningen anført 11 Stk), veed han ikke, hvor de øvrige er bleven af. Han vedbliver bestemt, at det dræbende Skud paa Mads er affyret under de af ham angivne Omstændigheder; og foreholdt, at efter Lægernes Formening maatte Skuddet være affyret saaledes, at Mads har ligget paa Ryggen, at Bøssepiben maatte være trykket fast mod Mads' Legeme, ligesom imodsat Fald Haglene maatte have spredt sig, nægter han, at det er gaaet saaledes til, og paastaaer, at Bøssemundingen var i c ¼ Alens Afstand fra Mads, da han fyrede Skuddet af, men at Skuddet desuagtet maatte have Udseende af at Skud med en Kugle, fordi en saa langløbet Bøsse som hans ikke spredte Haglene i en saa kort Afstand. Han vedbliver ligeledes, at Mads af sig selv styrtede i Aaen, uden at han hverken med Hænderne eller Bøssen bidrog hertil. Han baade hørte og saae, at Mads, der kun var 2 a 3 Skridt borte fra Aaen, styrtede ned i denne. Arest blev foreholdt Conclusionen af den fremlagde Obductionsforretning og erkjender, at det er ham, der har bibragt Mads Hansen det deri omhandlede dræbende skud, hvilket dog først er skeet c 6 Timer, efterat han havde spist til Aften. I øvrigt havde han ikke Andet ved Obductionsforretningen at bemærke, end at Brandhagen virkelig er brugt til at opfiske Liget. O. R. Arest. afført.

F. Christensen

(---)

Der fremlagdes en Rapport af D. D. under No 11. (Inspectionsbetjent Hoff tiltraadte derpaa som Retsvidne.) Anh. Ane Pedersen, Mads Hansens enke, blev fremstillet og forklarede Følgende:

Hun er Datter af Peder Pedersen Teglblænder og opholdt sig hjemme hos sine Forældre, der vare ganske velhavende Folk, indtil de mistede en del af deres Eiendele ved en Ildebrand. I 1851, da hun var 17 Aar gl, meldte der sig 2 Friere til hende, hvoraf den Ene kun havde 1000 rd, men den Anden, Mads Hansen, havde 2400 rd. Hun selv vilde helst have ham med de 1000 rd, fordi han kun var 24 Aar, men hendes Fader saagodtsom tvang hende til at ægte Mads Hansen, fordi denne havde flest Penge, uagtet hun sletikke kunde lide ham, navnlig fordi han var saa gammel, 36 Aar. De bleve gifte i Marts 1861, og deres Ægteskab var i de første Aar ikke ulykkeligt, ligesom hun overhovedet maa erklære, at Mads' Forhold mod hende altid har været godt. Efter 3 Aars Ægteskab fik de et Barn sammen, som døde 14 Dage gl. Uagtet hun erkjender, at Mads kunde tilfredsstille hende ogsaa i sandselig Henseende, maa hun dog tillige erkjende, at hun indlod sig i Forhold til andre Mandspersoner, men disse Personer havde ingen videre Betydning for hende og havde ingen Indflydelse paa hendes Forhold til hendes Mand. Først da hun i Aaret 1866 lærte Arst Hansen at kjende, fattede hun en virkelig Elskov til denne, og fra den Tid af har det været hendes Ønske at blive af med sin Mand for at kunne gifte sig med Arst Hansen. Hendes Bekjendtskab med denne blev stiftet paa en Dandsebod heri Kolding; den følgende Søndag traf de sammen paa en anden Dandsebod her, og han fulgte hende da et Stykke paa Vei, da hun gik Hjem, og havde første Gang legemlig Omgang med hende ved en Gaard paa Koldingmark. Denne Gang indbildte hun ham, at hun ikke var gift, men at hun havde et Sted og

en Karl hos sig; men da de 3die Gang traf sammen, fortalte hun ham at hun var gift med Mads Hansen, og at Arst Hansen derfor ikke skulde gaae og vente paa hende, da de dog ikke kunde faae hinanden. Desuagtet opstod der fra den Tid af et Kjæresteforhold imellem dem, idet de hyppigt traf sammen og ogsaa havde legemlig Omgang, og de talte da om, at de kunde vente efter hinanden, til Mads var død, hvilket Anh antydede muligvis vilde skee om 1 eller 2 Aar, da Mads selv havde klaget over et svagt Bryst. Arst Hansen yttrede ogsaa, at der var mange Andre i lignende Forhold som de. Da Arst Hansen d. 15de Novbr 1866 kom fra Randers som permitteret, tilbragte han et helt Døgn hjemme hos Anh. og delte nogen Tid Seng sammen med hende, uden at Mads mærkede det Mindste; ogsaa ved den Leilighed omtalte hun hele Tiden Mads som sin Mand, saa at Arst. Hansen godt vidste, i hvilket forhold hun stod til Mads. Da Arst Hansen var reist hjem, indledede hun en Brevvexling med ham, og da han i et af disse Breve yttrede, at han vilde bryde Forbindelsen med hende, fordi det ikke kunde nytte at vente efter hende, reiste hun selv 3die Juledag 1866 over til Arst Hansens Svoger paa Munkebo. Her traf hun sammen med Arst Hansen, som imidlertid nu erklærede, at hans Brev ikke var saadant ment, og de blev nu gode Venner igjen, og Arst Hansen gjentog paany at ville vente efter hende, idet hun, dog uden den Gang at tænke paa nogen Vold imod Mads, yttrede, at hun haabede at blive udløst inden næste Juul. Da hun skulde reise hjem, vilde Arst Hansen ikke engang følge hende paa Jernbanen, og herover blev hun saa vred, at al Forbindelse blev afbrudt imellem dem ligetil Mai f.A. Da hun imidlertid vedblev at nære Kjærlighed til Arst Hansen og ikke kunde glemme ham, blev hun bestandig mere og mere kjed af sin Mand og henvendte sig derfor i Mai f.A til Arst Skjødte, der er hendes Sødskendebarn, og som havde Ord for at være saa klog, at han kunde udføre, hvad det skulde være. Til ham betroede hun nu sin Kjærlighed og øvrige Forhold til Arst Hansen, samt sit Ønske om at blive skilt fra sin Mand, hvorved hun erkjender, at hun allerede dengang tænkte paa, at dette ikke kunde skee paa anden Maade end den, at Arst Skjødte tog Livet af Mads. Arst Skjødte var ligestrax villig til at gaae ind paa hendes Planer, han lovede, at han nok skulde skille hende af med Mads, hvorved han navnlig omtalte, at han havde nogle Draaber, hvorefter Folk sov ind uden at vaagne igjen, og uden at det kunde mærkes, hvoraf de vare døde; og han lovede ligeledes, at han nok skulde faae sin Dragon. Dengang blev der ikke omtalt, hvad Betaling Arst Skjødte skulde have for at udføre Gjerningen. Efter et af Arst Skjødte skrevet Brev kom Arst Hansen derefter d. 5te Juni f.A til Kolding, og Anh var den Dag sammen med begge Arst paa Arst Skjødtes Bopæl. Under denne Sammenkomst klagede baade Anh og Arst Hansen deres Nød for Arst Skjødte, som imidlertid lovede dem, at han nok skulde skaffe Mads af Veien og sørge for, at hun og Arst Hansen kom sammen og skjødte det ikke ligefrem blev omtalt, at dette skulde skee derved, at Arst Skjødte dræbte Mads, kunde deres Tale dog ikke forstaaes paa anden Maade, og desuagtet billigede Arst Hansen deres Aftale og lovede ikke at glemme Arst Skjødte, naar han skaffede dem sammen, hvorimod han ikke udtrykkelig opfordrede Arst Skjødte til at dræbe Mads. Efterat Arst Hansen var reist Hjem, fandt der en Brevvexling Sted mellem ham og Anh gennem Arst Skjødte, og fra den Tid af erkjender Anh, at hun hyppigt har talt med Arst Skjødte om at faae Mads ryddet af veien og opmuntret ham til at udføre denne Gjerning; men der blev ikke aftalt, paa hvad Maade dette skulde skee, hvorom hun ikke bekymrede sig, idet hun yttrede til Arst Skjødte: "at han kunde gjøre ved Mads, hvad han vilde, hun var saa kjed af ham, saa hun ikke vilde see ham." Paa samme Tid var der Tale om, hvad Arst Skjødte skulde have for at dræbe Mads: han forlangte først 100 rd, men da hun sagde, at hun ikke havde saa mange Penge, lod han sig nøie med Løftet om et Sæt Bryllupklæder og om Mads's Klæder, naar denne var død. Midt i Juli Maaned f.A reiste Anh paany til Munkebo for at see til Arst Hansen; som ved den Leilighed yttrede heftige Ønsker om at komme over og blive gift med Anh, og dette var igjen Grunden til, at hun efter sin Hjemkomst pressede paa Arst Skjødte, for at han skulde udføre Mordet paa Mads og hun komme sammen med Arst Hansen. Hun nægter

imidlertid, at hun, mens Arst Skjødte boede her i Kolding har sendt sin Mand ind til ham, for at Skjødte skulle aflive ham. Efterat derimod Arst Hansen i Octbr Maaned havde været ude hos hende en Nat fulgt af Arst Skjødte og de havde aftalt sammen, at de skulde komme sammen til Marts, ved hvilken Leilighed Anh udtalte sig saaledes, at Arst Hansen nødvendigvis maatte kunde indse, at det maatte skee ved et Mord paa Mads, pressede Anh yderligere paa Arst Skjødte om at gjøre Ende paa Sagen, og hun indrømmer, at efterat denne Arst var flyttet ind paa Koldingmark, har hun 2 a 3 Gange sendt Mads hjem til ham, for at Arst Skjødte efter Aftale skulde dræbe ham, naar han fulgte ham Hjem. Det er ogsaa muligt, at hun har yttret til Arst Skjødte, at hvis han ikke gjorde Ende paa Sagen, vilde hun selv tage Gift eller give Mads Gift, men hun har dog ikke haft Mod til selv at udføre Mordet. Da der ikke blev noget af Mordet de Gange, hun sendte Mads over til Arst Skjødte, fordi denne sagde, der ikke var Ro dertil, fandt hun paa at indgive Mads Ideen om at lade opføre en Vognport ved Hjælp af Arst Skjødte, for at denne kunde faae Leilighed til at komme i Huset og udføre Mordet, og om dettes Udførelse ved denne Leilighed blev der truffet bestemt Aftale mellem Anh og Arst Skjødte. Da Mads gik ind paa Planen om Vognportens Opførelse, kom Arst. Skjødte over til dem d. 29. Novbr; han og Anh. talte da om, at nu skulde Mordet udføres, derimod blev der hverken den Gang eller ellers truffet nogen Aftale om, paa hvad Maade dette skulde skee, og det var altsaa uden Foranledning fra hendes side, at Arst Skjødte medbragte Bøsse og Skyderedskaber; tværtimod havde Arst engang yttret, at han vilde give Mads nogle Sovedraaber og derpaa hænge ham i et Træ, for at det skulde faae Udseende af et Selvmord. Der blev imidlertid Intet af Mordet hverken om Fredagen eller Lørdagen, og da Arst Skjødte og Mads havde aftalt at stjæle et Træ i Paaby Skov, fandt Anh paa at raade dem til at stjæle Træet i en Skov nærmere deres Bopæl, for at det, naar Arst Skjødte ved den Leilighed udførte Mordet, hvortil hun gjentagende opfordrede ham, lettere kunde have Udseende af et Selvmord. Om Mandagen efter at Arst Skjødte og Mads dels havde været ude i Skoven og dels arbejdede på Vognporten, tilbragte Eftmdg. og Aftenen inde i Huset, og nu talte Anh. og Arst Skjødte oftere om, at Mordet skulde udføres samme Nat, hvilket Mads ikke kunde høre, da han var tunghør, og endog efter at Arst Skjødte og Mads var gaaet i Seng, talte hun med Førstnævnte derom ved Sengen. Saavidt hun husker, fik Mads og Arst Skjødte hverken Brændeviin til Mellemaden eller Aftensmaden, hvilke Maaltider de fortærede sammen. Med Pogens Flytning til et anden Kammer bemeldte Aften tænkte hun først ikke paa at hindre Pigen i at faae at vide, hvad der skulde foregaae. Efterat de Andre vare gaaede i Seng, forblev Anh oppe, dels fordi hun formedelst sin frugtsommelige Tilstand ikke kunde taale at ligge, men dels opsaa, fordi hun vilde kalde paa Mads og Arst Skjødte, for at de kunde komme ud sammen og Mordet blive fuldbyrdet. Da hun havde lavet Kaffe kaldte hun ogsaa paa dem Begge c Kl 1 ½ om Natten; de drak Begge Kaffe, og Arst Skjødte kom en Snaps Brændeviin i sin. Da Mads og Arst Skjødte nu gik bort, faldt det hende ikke ind, skjøndt hun vidste, at Mordet skulde foregaae, at advare Mads eller endog kun at fortryde Gjerningen, hvorimod hun udsiger, at naar hun bare blev af med Mads, var det hende det Samme, hvordan det gik." Efter et Pr Timers Forløb kom Arst alene tilbage og rystede stærkt, paa hendes Spørgsmaal sagde han, at han havde gjort det af med Mads ved at pirre ham ud i Aaen, hvilket Anh ikke troede, da hun antog, at han havde hængt Mads; men i øvrigt blev der ikke talt videre om Sagen, da Arst ikke havde lyst dertil. Arst Skjødte fik derpaa noget Mad og Brændeviin, og de aftalte nu, hvad de skulde forklare, naar der blev Forhør om Sagen; derimod fik Anh ingen Underretning om, hvorledes Mordet virkelig var foregaaet. Anh var som hun udtrykker sig baade glade og bedrøvet over det Passerede. Tirsdag Morgen gik Arst Skjødte bort, men kom efter Aftale igjen Tirsdag Middag; om Eftmdg var han behjælpelig med at søge efter Liget, og om Natten blev han i Huset, dog ikke fordi hun var bange for at være alene med Liget, thi det brød hun sig ikke om. Onsdagen blev der afholdt Forhør, under hvilket hun afgav den Forklaring, som Arst Skjødte havde lært hende. Da Saaret paa

Liget dengang blev opdaget, sagde Arst Skjødte ogsaa til hende, at det hidrørte fra Brandhagen. Først om Fredagen, da Obductionsforretningen var afholdt, og Haglene funden i Liget, kom Arst Skjødte hen til hende hos Christen Smed og aabenbarede hende, at han havde skudt Mads, hvilket han foregav at have gjort med en Lommepuffert. Den 12. Decbr blev Mads begravet. Mandagen d. 16de næstefter gjorde hun Barsel, og den følgende Lørdag skrev hun Brevet No 10, som hun gjenkendte, til Arst Hansen for at han kunde komme herover og faae at vide, at hun nu var bleven Mads qvit. Næste Onsdag i Mørkningen kom Arst Hansen ud til hende og hun underrettede ham da om, at Mads var kommet af Dage ved at Arst Skjødte havde myrdet ham. Han erklærede imidlertid nu, at han saa ikke mere vilde have med den Sag at bestille, og at han, hvis han kom i Forhør, vilde paastaae, at han ikke havde vidst, at hun var gift; næste Morgen reiste han, uden at der blev talt om Bryllup mellem dem. Efterat hun var kommet op af sin Barselseng, har hun selv paa Foranledning af Præsten forlangt at komme i Forhør for at aabenbare for Øvrigheden, at det var Arst Skjødte, der havde myrdet Mads, og derefter var det, at hun afgav Forklaringen af 6te Januar d.A, som hun imidlertid nu tilbagekalder, forsaavidt den strider mod hendes Forklaring i dag, der er den rigtige. Grunden til at hun vilde afgive denne Forklaring for Øvrigheden om Arst Skjødtes Udførelse af Mordet, angiver hun at være den, at hun syntes, at hun ikke uden det kunde faae Roe i sin Samvittighed, og som Grund til, at han da ikke med det samme aabenbarede sin egen Deel i Mordet, angiver hun, at hun antog, at Øvrigheden nu nok selv kunde indsee, at hun var delagtig deri. Adspurgt om hun nu angrer sin Deel i Forbrydelsen, erklærer hun, at hun nok fortryder, at hun er kommet af med Mads, men iøvrigt har hun ikke siden Mordet følt nogen Uro i sin Samvittighed eller Anger over det Passerede, og den ovennævnte Anmeldelse til Øvrigheden siger hun nu nærmest at være foranlediget ved, at hun ønskede oplyst, at Mads ikke havde taget sig selv af Dage. - O. R. med Tilføiende, at ved Juletid 1866 har hun givet Arst Hansen en Vest og en Kjæde, og i Sommer han hende en Ring. O. R.

Da Anh har tilstaaet at have gjort sig skyldig i Meddelagtighed i Mord, fandtes det fornødent at sikkre hendes Tilstedeblivelse under Sagen, hvorfor decreteredes Arrest paa hendes Person, hvilket blev hende betydet. Arrestantinden afført

? Hoff

P L Behrend

Joh. Petersen

1868 d. 27de Februar continuerede Forhøret paa Raadhuset i Kolding. Inspektionsbetjent Hoff var Retsvidne.

Der fremlagdes under

No 12 en Rapport af Gaars Dato.

Arst Skjødte blev fremstillet og forelæst Rapporten, hvilket han erkjendte som rigtig, for saavidt den vedkommer ham. Han gjenkjendte Bøssen som den, samme han har skudt Mads Hansen. Han udførte Mordet ved at affyre Bøssens venstre Løb, idet han bemærker, at han sjældent brugte det høire Løb, fordi der var et lille Hul i det; det er altsaa det venstre Løb, han har ladet igjen, da han Tirsdag Morgen gik Hjem. Det er ham ubekjendt, at Bøssen efter den Tid har været udlaant og det høire Løb afskudt. Han blev foreviist de tilstedeværende Hagl og Levninger af Forladningen, som ere udtagne af Ligets Legeme, og erklærede, at han ikke tvivler om, at det er de Hagl, hvormed han har skudt Mads, og at Forladningen formentlig er Stumpen af en Avis^v, som han har haft i sit Hjem. Han forklarer endvidere, at da han om Natten gik med Mads ad Skoven til, gik han som tidligere nævnt paa Mads's høire Side og bærende Bøssen i venstre Arm parallelt med Jorden, og da han og Mads vare lige høie, pegede Bøsseløbene, som Mads var

fjernet c ¼ Alen fra, omtrent ligemod Mads's Underliv nedenfor Brystet. Da de vare komne over et Gjærde, var det, at Arst skred ud med den ene Fod, men han bemærker nu, at dette egentlig ikke havde videre med Mordet at bestille, men at han nu strax efter besluttede at udføre dette, og at han derfor efterat ? Bøssens venstre Løb, som han i Forveien havde spændt i dette Øiemed. Bøssen hvilede altsaa i hans venstre Arm, da han trykkede af, men efter deres Stilling til hinanden var han vis paa, at Skuddet maatte ramme Mads i Brystet eller Underlivet. Hvorledes det er gaaet til, at Skuddet har rammet netop lige lodret paa Legemet, kan han ikke sige, men muligviis har enten han eller Mads vendt sig lidt om. O. R. A.

Derefter fremstilledes Arstd. Hansen Enke, der blev forelæst sit igaar afgivne Forklaring i den Heelhed, og erkjendte hun den paany i Et og Alt for rigtig. O. R.

Derefter fremstilledes Arst Skjødte.

Arst og Arstd blev foreholdte Uoverensstemmelserne i deres Forklaringer. Arstd vedblev, at allerede da hun første gang i Mai f. A (Mai Markedsdag) henvendte sig til Arst og fortalte om sit Forhold til Dragonen, bad hun ham ligefrem om at skille hende af med Mads, for at hun kunde have Dragonen, og allerede dengang lovede Arst at skille hende af med Mads, uden at hun erindrer om det var ved samme Leilighed, at Arst omtalte de draaber, han kunde indgive Mads. Arst paastaaer derimod, at da arstd den omhandlede Mai-Markedsdag henvendte sig til ham var det kun for at fortælle om sit Kjæresteri med Dragonen og om at have Brev skrevet til denne, hvorimod der endnu ikke var Tale om at skille hende af med Mads. - Arstd vedblev sin Forklaring, men bemærkede, at Arst den omhandlede Dag var en deel beskjenket, saa at han maaske ikke erindrer deres Samtale saa nøie. - Arst erklærer, at han ialfald ikke erindrer, at det er tilgaaet, som Arstd har forklaret, han paastaaer, at det i alfald er Arstd., der fra først af har anmodet ham om at skille hende af med Mads og saaledes har fremkaldt Tanken og Forsættet for ham om at dræbe Mads, til hvilken Gjerning han ingen Grund havde. Arstd. erkjender, at det er hende, der fra Først af har foreslaaet Arst Mordet paa Mads og saaledes har bestemt ham til dette.

Arst vedblev, at der den 5te Juni, da Arstd. og Arst Hansen var paa hans Bopæl, ikke var Tale om at rydde Mads af veien, og at han ikke dengang lovede dem at bringe dem sammen. - Arstd. vedblev derimod, at Arst. den Dag lovede baade hende og Arst Hansen at bringe dem sammen og at skaffe Mads tilside, og som Beviis paa, at Arst allerede i Forveien havde lovet hende at skille hende af med Mads, anfører hun, at Arst, da hun talte med ham en dag mellem den nævnte Markedsdag og d. 5te Juni, forlangte af hende en Lok af Mads's Haar og en Klud af hans Skjorte, som han da vilde gemme hos et Liig, der skulde begraves, og disse Gjenstande leverede hun ham netop d. 5te Juni, da de var alene. - Arst erkjender efter nogen Nægtelse, at han af Arrestd, har erholdt en saadan Lok og Klud, som han har nedgravet i Jorden, og hvormed det var Mening, at Mads skulde raadne, ligesom Haaret raadnede i Jorden; men han gjorde dette kun for at blive fri for Arstd. Overhæng^{vi}, og uden at han selv troede, at det kunde hjælpe Noget; og foreholdt, at Arstd. altsaa allerede dengang havde forlangt, at han skulde skille hende af med Mads, erklærer han, at han ikke erindrer, om det var før eller efter d. 5st Juni, han fik disse Gjenstande. Arst erklærer derfor nu, at han ikke tør benægte Muligheden af at der den 5 Juni, mens Arst Hansen var tilstede, blev talt om, at Arst skulde skille dem af med Mads; men ialfald var der endnu ikke den Gang aftalt Noget om at myrde Mads, hvorimod der senere har været sigtet til, at Arst skulde hjælpe dem med overtroiske Kunster, med hvilke han gav sig af.

Arst og Arstd. ere enige om, at efter d. 5te Juni have de mange Gange talt om og været fuldstændige enige om, at Arst skulde skille hende af med Mads ved at dræbe denne, derimod vedbliver Arst, at Arstd. har lovet ham 300 rd for Gjerningen, hvorimod Arstd. paastaaer, at Arst nok har forlangt en Sum Penge, som maaske nok har været 300 rd for Gjerningen, men at hun ikke har lovet ham Andet end et Sæt Bryllupsklæder og Mads's Klæder. Hun bemærker dog, at hun forrige Sommer lod Arst have Smør 4 a 8 sk billigere, end hun kunde have hos Kjøbmanden. Ligeledes bemærker hun, at Arst. Morgenen efter Mordet prøvede 2 af Mads's Frakker og Vest.

Arst erkjender, at han har faaet Smør nogle Skilling under Prisen pr Pund, samt at han Morgenen efter Mordet prøvede 2 af Mads' Frakker og 1 Vest, men han paastaaer, at Mads's Klæder var lovet ham foruden de 300 rd. - Arst vedbliver at endnu mens han boede heri Kolding, har Arstd. flere Gange sendt Mads ind til ham, for at han skulde følge ham Hjem og myrde ham paa Hjemveien, og hvergang dette ikke var blevet til Noget, kom Arstd. Dagen efter ind til ham og klagede over, at det ikke var blevet til Noget, fordi hun ikke kunde faae Roe, før Gjerningen var skeet.

Arstd. erkjender nu, at hun nogle faa Gange har sendt Mads ind til Kolding i den angivne Hensigt, men Mads gik ikke ind til Arst, og Mordet kunde saaledes ikke udføres, hvilket hun erkjender at have beklaget for Arst, naar hun næste Gang traf denne.

Saavel Arst som Arstd. ere enige om, at da Arst Hansen d. 3die Octbr f.A laae? heri Kolding og med Arst fulgtes ad til Arstd., blev det sagt Arst Hansen saa tydeligt, at det ikke kunde misforstaaes, at Arst skulde skille dem af med Mads ved at dræbe hem, og Arst vedbliver, at Arst Hansen paa Veien lovede ham 200 rd for at skaffe Mads tilside.

Arst og Arstd. ere enige om, at de endeligt aftalte, at Mordet skulde skee, naar Arst kom i Huset for at opføre Vognporten. Arst vedbliver, at Arstd. baade dengang og tidligere havde omtalt, at Arst. kunde skyde Mads, og at det var i Henhold dertil, at han medtog sin Bøsse om Fredagen. Arstd. paastaaer derimod, at hun troede, at Arst vilde give Mads Sovedraaber og derefter hænge ham, men hun tør dog ikke benægte Muligheden af, at hun ogsaa har talt med Arst om, at Mads ogsaa kunde aflivet ved Skydning. Arst erklærer nu, at han ikke bestemt tør paastaae, om det var Arstd. eller Mads, der fandt paa et stjæle Træet; derimod var det Arstd., der fandt paa, at Træet skulde stjæles der, hvor Mordet blev udført, fordi dette var afsides. Arstd. erkjender dette Sidste.

Arst vedblev, at han strax efter Mordets Udførelse fortalte Arstd., hvorledes Alt var gaaet til, navnlig ogsaa at han havde skudt Mads. Arstd. vedblev derimod, at hun først efter Obductionen af Arst blev underrettet om, hvorledes Mads var kommen afdage.

Arst vedblev, at der tirsdag Morgen var Tale om de ham lovede Penge.

Arstd. paastod derimod, at der kun var Tale om de lovede Klæder. O. R. begge A

Derefter fremstilledes Arst Hansen, der vedblev sin tidligere Forklaring. Arst Skjødte og Arstd. blev derfor paany fremstillede og foreholdt Arst Hansen, at denne baade har vidst, at Arstd var gift med Mads, og at

han har maattet kunne indsee, at hans Giftermaal med Arstd. kun kunde komme istand derved, at Mads blev dræbt; hvilket navnlig det Sidste han navnlig har vidst fra d. 3die Octber af, paa hvilken Dag Arst Skjødte vedbliver, at Arst Hansen har lovet ham 200 rd for at skaffe Mads afveien.

Arst Hansen vedblev desuagtet sin Benægtelse af at have haft bestemt Kundskab om Arstd. Giftermaal før efter Mads' Død. Han indrømmede vel, at saavel da Arstd. var ovre hos ham ved Juletid 1866 som naar han senere har talt med Arst Skjødte og denne har lovet at skaffe ham gift med Arstd., har den Tanke falden ham ind; at Arst Skjødte muligviis vilde dræbe Mads; men han har dog ogsaa naar Arst Skjødte nægtede at give ham Besked om, paa hvad Maade han kunde bringe dem sammen tænkt, at det kunde skee paa anden Maade end ved at dræbe Mads, uden at han dog kan angive nogen saadan Maade; og han nægter ialfald at have opmuntret Arst. Skjødte eller Arstd. til at dræbe Mads eller lovet Arst Skjødte Betaling for en saadan Gjerning, eller endog kun at have billiget en saadan Plan. Han nægter ogsaa, at han da han efter Mads' Begravelse var ovre hos Arstd., har sagt, at han i Retten vilde benægte, at han vidste, at hun var gift. O. R. hvormed Arst Hansen bemærker, at han, da han d. 3 Octbr fulgte med Arst Skjødte fra Kolding, nok lovede denne, at han aldrig skulde glemme, hvis han kunde skaffe ham sammen med Arstd., men han lovede ham ikke nogen Pengesum, og han vedbliver, at skjødnt han nok tænkte paa, at Arst Skjødte muligviis havde til Hensigt at dræbe Mads, tænkte han dog ogsaa, at Arst Skjødte, der som nævnt ikke vilde aabenbare sine Planer, kunde bringe dem sammen paa en lovlig Maade. O. R. Samtlige Arst afførte.

? Hoff

P L Behrend.

Joh. Petersen

1868 d. 28de Februar continuerede forhøret paa Raadhuset i Kolding. Inspektionsbetjent Hoff var Retsvidne.

Dommeren bemærkede, at da det var ham bekjendt at Arst Skjødte var mistænkt for flere Forbrydelser, navnlig Brandstiftelser, havde han igaar efter endt Forhør foreholdt Arst. dette i Arresten, og Arst havde derefter saagodtsom strax erkjendt sin Skyld i saa Henseende og begjerede sig endog selv fremstillet for et Forhør for at afgive Tilstaaelse, hvilket imidlertid dengang ikke kunde skee. Arst. Skjødte blev nu fremstillet og nægtede at have dræbt noget andet Menneske end Mads Hansen; han nægter ogsaa at have sagt til Arstd., at det ikke var første Gang, han dræbte et Menneske, ligesom han ogsaa nægter at have været eller at være i Besiddelse af Gift. Han nægter ogsaa at have forøvet noget Tyveri, hvortil han nemlig ikke henregner, at han en enkelt Gang kan have taget, hvor han arbeidede, en Stang Bræt til Pudsebrædt eller deslige, hvorom han ikke engang kan gjøre Rede. Derimod medgiver han at have forøvet 3 Brandstiftelser, hvorom han forklarer følgende. Efter at han i Efteraaret 1857 var hjemkommen fra Militærtjeneste, fik han i den paafølgende Vinter Ophold i sin Broder Søren's Huus paa Harthemark, hvilket Huus Søren havde overtaget efter deres Forældre, som Begge levede og havde Aftægt hos ham. Søren var gift og havde nok dengang et lille Barn. Engang henad Foraaret 1858 paastaaer han, at han blev uenig med Søren, uden at han engang erindrer Anledningen dertil, og hverover blev han saa forbitret, at han besluttede at hævne sig paa Søren ved at brænde Huset af. Paa denne Plan tænkte han i en 14 Dages Tid og udførte den derefter, uden at nogen Andre havde nogen Anelse derom eller Deel deri en Søndag Aften i Mai 1858, da han var noget svirende. Saavidt han husker havde den øvrige Familie den Aften været til Barselsgilde og kom derfor sent Hjem, navnlig efter Arst, der ikke erindrer, hvor han tilbragte Aftenen. Da Arst. kom Hjem og var alene, tog han en Haandfuld Blaar paa Loftet og stak den op i Taget udvændig paa Husets vestre Gavl, alsaal langt

borte fra Sovekammerene, der var i den østre Ende af Huset. Derefter kom Familien Hjem og gik i Seng med Undtagelse af hans Fader, og derpaa gik Arst ud til Stedet, hvor Blaarene var i Taget, slog med hjælp af Fyrstaal og Flintesteen Ild i et Stk Fyrsvamp og fæstede derpaa den brændende Svamp ved Hjælp af en Knappenaal fast i Blaaret. Da han nu nok antog, at det vilde fænge af sig selv, gik han ind og i Seng i samme Værelse som hans Fader, der ogsaa var gaaet iseng. Dette passerede om Natten maaske Kl 12 a 1, men han antog, at Beboerne endnu ikke var falden i Søvn; kort efter stod Huset i lys Lue og nedbrændte helt, men der kom ingen Mennesker til Skade, eftersom alle Beboerne omtrent samtidig opdagede Ilden og kom ud af Huset; saagodtsom alt Indboet blev reddet. Efter Branden var han behjælpelig med at opbygge Huset igjen, men han paastaaer, at det dog ikke var for at have Arbeide, at han anstiftede Ildebranden. Han har aldrig aabenharet aarsagen til Ildens Opkomst for noget Menneske, navnlig ikke for sin Broder eller Fader. Saavidt han husker, var Stedet assureret kun for 96 Specier, og da Stedet var godt, navnlig af Tømmer led hans Broder altsaa Tab ved Branden. –

Et Par Aar senere, formentlig i Aaret 1860, da han kom Hjem fra Jernbanearbeide ved Aarhus, var han uden Arbeide og fik derfor Ophold hos sin Broder Søren, med hvem han efter den Tid aldrig har haft noget Fjendskab. Da han en Dag i Efteraaret samme Aar, kom over til Arstd's Fader Peder Teglbrænder paa Stubdrupmark for at tale med denne om at indsætte nogle nye Stænger i Hjørnet af dennes Huus, som var daarligt og radent og desuagtet var assureret for 450 rd, omtalte Peder Teglbrænder, at Huset egentlig ikke var værd at reparere, og han foreslog da Arst ligeud at brænde det af, hvorefter Arst skulde faae Lov at bygge det op igjen og i Arbeidsløn herfor samt for Brandstiftelsen vilde han da give Arst 50 rd. Arst gik strax ind paa denne Plan, og en Nat i den paafølgende Uge, formentlig i Juli Maaned 1860, gik han fra sit Hjem hos sin Broder med Blaar og Ildtøi over til Peder Teglbrænders Huus, vor han stak Blaaret op i Taget paa Stedets nordvestlige Hjørne, antændte et Stk Fyrsvamp, ligesom sidst, og hæftede den brændende Svamp med en Knappenaal i Blaaret, og da han nu antog, at Stedet nok vilde blive antændt, gik han hjem uden at foretage Noget for at advare Beboerne, som kun bestod af Peder Teglbrænder, Arstd. og en halvsnøgen Dreng. Beboerne som laae og sov omtr. midt i Huset, maa imidlertid være bleven vækkede i Tide, thi ingen af dem kom til Skade, og det meste af Indboet blev reddet. Stuehuset nedbrændte helt, derimod blev et isoleret Ildhuus staaende. I det følgende Efteraar var han derpaa behjælpelig med at opføre Stedet og fik efterhaanden sine 50 rd. Peder Teglbrænder er senere død.

Formentlig det følgende Foraar, altsaa 1861, kom Arst til at tale med Husmand Mads Madsen paa Hartemark, og som var Nabo til Arst's Broder Søren om Mads Madsens Forhold, og denne klagede da over, at han var misfornøiet med sit Huus, dels fordi det laae i en forkert Retning fra Veien, og dels fordi han ikke kunde forliges med sin Stedfader, som han havde i Aftægt, og som han nu boede Dør om Dør med, idet de kun havde 2 Værelser ved Siden af hinanden, medens han hellere ønskede, at de skulde boe hver i sin Ende af Huset. Mads Madsen foreslog da Arst at brænde Huset, hvis Overdeel var daarlig, af for ham, for hvilken Gjerning han lovede Arst 20 rd foruden Arbeide med Husets Genopførelse. Ogsaa dette Forslag gik Arst ind paa, og de blev enige om, at Branden skulde skee strax efter, uden at Mads dog vilde vide Tiden bestemt, samt om, at Ildspaaættelsen skulde skee i et Skuur i det Sydøstlige Hjørne, for at Mads, da Stedet dannede en Vinkel, strax kunde bemærke Ilden. Et Nat kort efter, formentlig i April gik Arst over til Stedet og anstiftede efter Aftale Ilden ved som sædvanligt, at stikke noget medbragt Blaar op i Taget paa det aftalte Sted og antænde dette Blaar ved med en Knappenaal at hefte et Stk antændt Fyrsvamp dermed. Derefter gik han sin Vei uden at varsle Beboerne, der kun bestod af Mads, hans Moder og Stedfader, og allerede da

han var kommet tilbage til sin Broders Huus, kunde han see Mads's Huus staae i Flammer. Stedet nedbrændte næsten helt, men Beboerne, hvoraf Ingen kom tilskade, fik al Indboet reddet. Efter Branden henvendte Mads sig til flere Haandværkere om at gjenopføre Stedet for ham, men han gjorde dette, kun fordi han vidste, at de havde saa meget at bestille, at de ikke kunde udføre dette Arbeide, og for ikke at vække Mistanke ved, at han strax efter overdrog Arbeidet til Arst., hvem han ogsaa efterhaanden betalte de 20 rd. –

For c 30 Aar siden skal i Ferup være død en Kapelmester, om hvilken Arsts Svigermoder, der havde været Husholderske forhen til han døde, mange Gange fortalte, at han inden sin Død havde forlangt at blive begravet med Bogen Cyprianus, som han eiede, i sin Kiste, og at dette ogsaa var skeet. Da Arst troede, at der kunde gjøres Troldkunster ved Hjælp af denne Bog, ønskede han at komme i Besiddelse af den, og han blev ogsaa enig med sin nu separerede Kone om at forsøge derpaa. En Sommernat formentlig i 1865 gik Arst. med sin Kone, der havde medtaget en Spade, til Jordrup Kirkegaard, og gave de sig efter Anviisning af hans Kone, der skulde vide, hvor den rette Grav var, til at grave i en Grav. Da de endelig kom til en næsten forraadnet Kiste, fandt de ingen Bog i den, hvorfor de gik bort igjen efter kun tildeels at have kastet Graven til, og senere har han hørt, at det skulde have været i en forkert Grav, de havde gravet. O. R. Arst afført. -

Dommeren bemærkede, at medens Arstd. i de forløbne Dage under sin Afhøring i Retten næsten ikke har viist Spor af Sindsbevægelse eller Anger over det Stedfundne Mord, som hun har omtalt med Ligealdighed, og næsten som en hende uvedkommende Begivenhed, har Arst Skjødte fra det første Øieblik af, at han afgav sin Tilstaaelse, viist sig i høi Grad bevæget og ofte afgivet Forklaring under Hulken og Taarer, og medens denne Bevægethed vistnok tildels stammer fra Frygt for den forestaaende Straf, navnlig Frygt for at miste Livet, synes det dog tillige at hidrøre fra virkelig Anger og Fortrydelse over hans foregaaende slette Vandel, navnlig Mordet paa Mads Hansen, hvorfor han ogsaa har viist stor Redebonhed til at tilstaa sine Forbrydelser.

? Cold

P L Behrend.

Joh. Petersen

Samme Dag continuerede Forhøret.

Det bemærkedes, at Husmand Mads Madsen af Harthemose var bragt tilstede.

Mads Madsen blev fremstillet foreholdt Arst Skjødtes Forklaring om den Compts Sted overgaaede Ildebrand. Han indrømmede, at han eiede det omhandlede Sted, der brændte 1861, men skjødte Arst Skjødte blev fremstillet og foreholdt ham, at han havde afgivet Tilstaaelse om denne Ildebrand, nægtede han dog at vide Noget om det eller at være delagtig deri. O. R.

Da Cpt. er sigtet for Meddeelagtighed i Brandstiftelse, fandtes det fornødent at sikkre hans Tilstedeværelse under Sagen, hvorfor decreteredes Arrest paa hans Person, hvilket blev ham betydet.

? Hoff

P L Behrend.

Joh. Petersen

1868 d. 29de Februar continuerede Forhøret paa Raadhuset i Kolding. Overbetjent Christensen var Retsvidne.

Districtslæge Rosenstand mødte og blev forelagt Arst Skjødtes Forklaring om Maaden, hvorpaa Mordet er udført. Han erklærede, at skjøndt denne Forklaring i enkelte dog ikke væsentlige Punkter afviger fra Obductionsforretningens Conclusion, er der dog efter det Oplyste Intet til Hinder for, at Gjerningen kan være tilgaaet paa den af Arst. Skjødte angivne Maade; navnlig kan Skuddet nok være affyret i c ¼ Al. Afstand uden at sprede Haglene, og det maa da være et rent Tilfælde, at Skuddet har truffet lige lodret paa Mads Hansens Legeme ?, formodentlig derved at enten Arst eller Mads Hansen har vendt sig lidt om. - Det er godt muligt, at der har været mange flere Hagel i Liget end de udtagne. - O. R. A.

F. Christensen

P L Behrend.

Joh. Petersen.

Samme Dag continuerede Forhøret paa Arstd. Bopæl paa Stubdrupmark.

For Retten fremstod Christiane Hansen, Hans Thuesens Kone, der forklarede, at hun var tilstede her, den Dag Arst. Hansen efter Mads Hansens Død indfandt sig her. Det var hende bekjendt at Arstd. havde skrevet efter Arst Hansen, og Arstd havde derfor anmodet hende om, naar han indfandt sig, at lade Pigen gaae i Seng, for at de kunde være alene. Da Arst. Hansen indfandt sig, gjorde han sig til Ærinde at vilde tænde sin Pibe, men Comptd. viste ham strax ned til Arstd., der laae i Sengen. Hvad Arstd. og Arst Hansen talte om, hørte hun ikke, men selv talte hun en kort Tid med Arst Hansen, og da Arstd. havde sagt hende, at hun havde nægtet for Arst Hansen at være gift, spurgte Cptd. Arst Hansen, om han ikke vidste, at Arstd. havde været gift med Mads, og da han benægtede dette, fortalte Cptd. ham at de havde været gifte i flere Aar, hvorover Arst. Hansen syntes meget forundret. Cptd. fortalte tillige Arst Hansen, at Mads var myrdet, og at Arst Skjødte var arresteret som mistænkt for Gjerningen. At Cptd. ved samme Leilighed skulde have sagt, at nu blev der snart Bryllup i Huset mellem Arstd. og Arst. Hansen erindrer hun ialfald ikke. Hun tilføier, at et tilstedeværende stort Skilderi med Mads Hansen og Arstd. ? og var i Anledning af deres bryllup, som hængte paa Væggen, skjulte Arstd., allerede da Arst Hansen var her første Gang. O. R. A.

Arst. Skjødte, som var medbragt, paaviste derefter, dels hvorledes han har udført Ildspaaættelsen herpaa Huset, dels i Overværelse af Christen Jensen (Smed), hvor og hvorledes han har udført Mordet, hvorom særskilt Rapport vil blive fremlagt.

Gaardmand Cristen Jensen (Smed) fremstod og henholdt sig til sin tidligere Forklaringer. Han tilføiede, at det nok havde sneet Natten mellem d. 2 og 3die Dcbr., men Sneen var tørt, da han og Arst Skjødte søgte efter Liget, saa der ingen Spor var at see af, hvor Gjerningen var skeet. Han saae heller intet Spor af Blod nogetsteds. Da de søgte efter Liget, lod Arst Skjødte ganske uvidende om, hvor de skulde søge. Brandhagen blev brugt til at opfiske Liget og var altsaa ude i Vandet. O. R. A.

Derefter fremstod Huusmændene Ole Knudsen og Hans Christensen, der forklarede, at de bleve tilkaldte, dengang Liget var fundet, dels for at hjælpe at opfiske dette af Vandet, dels for at kjøre det hjem. Førstnævnte saae ved den Leilighed, at Brandhagen blev brugt i Vandet. O. R. Begge A.

? Hoff

P L Behrend

Joh. Petersen.

1868 d. 1ste Marts continuerede Forhøret paa Raadhuset i Kolding. Der fremlagdes under No 13. Udskrift af Brandforhør begyndt 23de Marts 12861.

Arst. Mads Madsen blev fremstillet og afgav nu følgende Tilstaaelse. Efterat han i Aaret 1851 havde faaet overdraget af sin Stedfader Peder Jensen Gjesten dennes Huus med Indboe paa Hartemose, udenat Papirene endnu vare berigtigede, kom han engang i Marts f.A, da Arst. Skjødte var ovre hos ham for at indsætte nogle nye Vinduer, til at tale med denne Arst. om, at han var misfornøiet med Stedet, dels fordi dets Overdeel, navnlig Taget, var meget daarlig, dels fordi han kun havde én Stue til sig og sine Forældre, som han skulde have i Aftægt, hvorfor han ønskede 2 Stuer med særskilte Udgange, dels fordi han ønskede Vaaningshusets^{vii} og Udhusets Beliggenhed ombyttet. Arst. Skjødte tilbød da at brænde Huset af for ham, hvorfor han forlangte 20 rd, og hertil var Arst. strax villig, hvornæst det aftaltes imellem dem, at Brandstiftelsen snart skulde finde Sted, og at den skulde skee paa Udhuset, uden at Arst. skulde vide Tiden bestemt. En Nat senere i samme Maaned vaagnede Arst., der var alene i Huset med sin Moder, (hans Stedfader tjente ude som Røgter), ved en Kalvs Brølen i Udhuset, og da han i den Anledning stod op, saae han, at Udhuset stod i Flamme. Han og hans Moder maatte forlade Huset nøgne; han fik reddet Hesten og Køerne, derimod indebrændte 1 Kalv og 6 Faar, ligesom ogsaa endeel af Indboet, som Alt tilhørte ham, brændte eller blev beskadiget; ligeledes nedbrændte hele Udhuset og Stuehuset paa Ydermurene nær, der vare grund murede. Stedet var assureret for lidt over 300 rd, Indboet var derimod ikke assureret, og da Stedet ikke kunde gjenopføres for Assurancesummen, havde han altsaa ingen anden Fordeel af Branden, end at han fik et nyt Sted med de ønskede forandringer. Under Brandforhøret nægtede han at vide Beskeed om Ildens Opkomst, men udtalte dog for Brandfogden sin Mistanke om, at Ilden var paasat. Efter Branden udbetalte han Arst. Skjødte de 20 rd; han henvendte sig derefter først til Christen Qvist i Eegholt og derefter til Niels Knudsen ved Harthe Kirke om at gjenopføre Huset, thi vel havde han lovet Arst. Skjødte dette Arbeide som Løn for Brandstiftelsen, men dels var han blevet uenig med Arst. Skjødte og dels, maatte han ikke bruge denne, fordi han ikke havde Tilladelse til at arbeide for egen Regning. Da han imidlertid ikke kunde blive enig med Christen Qvist om Arbeidet, og Niels Knudsen ikke kunde paatage sig det, tog han alligevel Arst. Skjødte til at udføre det, og han turde ikke Andet navnlig ogsaa af den Grund, at Arst. Skjødte truede med, hvis han ikke fik Arbeidet, at skille ham ved hans Kreaturer, hvortil Arst. ansaa ham istand ved hjælp af Troldomskunster. Hvor meget Arst. fik udbetalt i Branderestatning, erindrer han ikke, han troer det var c 200 rd. O. R.

Derefter fremstilledes Arst. Skjødte, der blev forelæst Arst. Madsens Forklaring, hvorved han kun bemærkede, at det ikke var ham, der foreslog, men derimod Arst. Madsen, der fra først af opfordrede ham til at brænde Stedet af. At han har truet med at skille Arst. Madsen ved hans Kreaturer ved Hjælp af Troldkunster, hvis han ikke fik Arbeidet, er muligt, men han erindrer det dog ikke.

Arst. Madsen erklærer nu, at han ikke erindrer, hvorledes Brandstiftelsen først kom paa Tale mellem dem, eller hvem af dem, der først foreslog den; men han kan ialfald heller ikke erindre, at Forslaget derom udgik fra ham. O. R. Arst. Madsen afført

Arstd. Hansens Enke blev fremstillet.
Der fremlagdes

No 14 Udskrift af Brandforhør, begyndt 13de Aug 1860.

Arstd. blev gjort bekendt med Arst. Skjødtes Forklaring om den hendes Faders Sted i August 1860 overgaaede Ildebrand. Hun erklærer, at hun aldrig har vidst, hvorledes denne Ildebrand er opstaaet; der har nok været Mistanke mod Arst. Skjødte, men hun har aldrig haft Formodning om, at hende Fader skulde have formaaet denne til at anstifte Ilden. Det er rigtigt, at der var repareret paa Bygningen kort før branden. Deres Indboe var ikke assureret, og noget af det blev brændt eller beskadiget ved Ilden. Foruden hende og hendes Fader opholdt sig kun i Stedet deres Tjenestedreng Peder Jørgensen og et Fruentimmer Else Vind med 2 smaa Børn; hvis disse have lidt noget Tab ved Branden, er det ialfald ubetydeligt. Arstd. erklærer, at hun er eneste Arving efter sin Fader, og selv hvis hun under de forhaandenværende Omstændigheder kunde gjøre Fordring paa nogen Erstatning i Anledning af denne Brand, frafalder hun i alfald ethvert Krav derpaa.

Arst. Skjødte erkjendte, at Arstd. er aldeles ubekjendt med hvorledes det er gaaet til med denne Brandstiftelse. O. R. Arst og Arstd. afførte.

? Hoff

P L Behrend

Joh. Petersen.

Samme Dag Kl c 1 ½ continuerede Forhøret paa Raadhuset i Kolding.

Dommeren bemærkede, at det for lidt over ½ Time siden var bleven meldt ham, at Arst Mads Madsen havde aflivet sig i Arresten; han begav sig strax til Stedet, hvor den nævnte Arst. fandtes liggende tilsyneladende død i Arresten; en allerede tilkaldt Barber havde aareladt ham, og Districtslæge Rosenstand, som kom tilstede efter omtr. ½ Times Forløb, erklærede ham for død og at der ikke var videre at foretage. Endvidere bemærkede Dommeret, at Arst. dels paa Grund af Arresternes slette Beskaffenhed, som gjorde en Undvigelse let mulig, og dels for at Arst, der strax havde været i en nedtrykt Sindsstemning, ikke skulde gjøre Forsøg paa selvmord, ligesiden sin Indsættelse i Arresten havde været belagt med Spændetrøie. Overbetjent F. Christensen fremstod og forklarede, at han, hvem Tilsynet med Arresterne og Arrestanterne er betroet, efter endt Forhør i dag Kl c 11 ½ under hvilket Arst. havde afgivet Tilstaaelse om Meddelagtighed i Brandstiftelse havde fulgt Arst. Madsen ned i Arresten og iført ham Spændetrøien igjen. ½ Time senere hørte han udenfor Arst. Madsen gaae op og ned i arresten, men Kl 12 ¾, da han gik ind i Arresten for at bringe Arst. Mad, fandt han Arst. Madsen liggende paa Knæ paa Gulvet med Halsen indeklemmt mellem Sengekanten og Sengelaaget. I de herværende Arrester er der navnlig i stedet for Senge nogle meget store Kasser, noget over 3 Al lange og c 2 Al brede; og ovenpaa disse er der et meget svært Trælaag, noget større end Halvdelen af Underfladen og fastgjorte med Hængsler. Dette Laag kan lukkes med en Krampe og et Overfald, men som hidtil ikke har været lukket, fordi der ingen Hængsler var i, maa Arst paa en eller anden Maade have faaet opstukket Hovedet ind i Kassen og derpaa ladet Laaget falde ned paa Halsen, ved hvilket Tryk han maa være qvalt. Han løftede strax Laaget op, trak Arst. frem og lagde ham paa Ryggen, tilkaldte de andre Betjente, aftog Spændetrøien og fik strax hentete en Barbeer, hvorimod Lægen først kom efter en halv Times Forløb. Han bemærker, at da Arst Madsen forlod Forhøret i dag, var han i en meget nedtrykt Sindsstemning, muligviis fordi han havde flere Forbrydelser paa sin Samvittighed, af hvilke han netop kort i Forveien af Dommeren var foreholdt flere Tyverier. O. R.

Derefter fremstod Barbeer Peter Buchhardt, der forklarede, at han blev tilkaldt Kl lidt over 1. Da han kom tilstede, laae Arst. paa Gulvet i Arresten i Skjorteærmer; han aarelod ham paa begge Arme, og af den høire Arm kom lidt Blod; han gned ham ogsaa lidt paa Brystet, men alle Oplivningsforsøg vare forgjæves. Paa den venstre Side af Halsen var Huden stærkt irriteret og blaa, saa at den Side af Halsen formodentlig har hvilet paa Sengekanten. O. R. A.

Protokolfører Petersen og Restvidnet Hoff tiltraadte Overbetjent Christensens Forklaring for deres Vedkommende.

? Hoff

P L Behrend.

Joh. Petersen

1868 d. 2den Marts continuerede Forhøret paa Raadhuset i Kolding. Overbetjent Christensen var Retsvidne.

Der fremlagdes:

No 15. en Erklæring af Distriktslæge Rosenstand ang. Arst. Mads Madsen.

For Retten mødte Andersine Andersen, afdøde Mads Madsens Enke, der forklarede, at hun har været gift i lidt over 6 Aar med Afdøde men dengang Huset paa Harthemose brændte, kjendte hun ham ikke engang. Hun ved saaledes ingen Besked om denne Ildebrand; hun paastaaer, at Afdøde aldrig har betroet hende Noget om hans Deelagtighed deri. Hun nægter ligeledes at vide, at hendes Mand har gjort sig skyldig i Tyverier. Hun har hørt, at hendes mand for flere Aar siden skal have haft et Anfald af Sindsforvirring, men i den Tid hun har været gift med ham, har hun ikke mærket, at han har feilet noget paa Forstanden, dog har han ofte klaget over Hovedpine. O. R. A.

Derefter mødte Peder Jensen (Gjesten), der forklarede, at han er Stedfader til Afdøde Mads Madsen. Inden Branden i 1861 havde han overdraget Huset paa Harthemose til Stedsønnen, men han ved ikke, om Papirerne vare fuldstændig berigtigede før Branden. Om Aarsagen til Branden veed han ingen Besked; han var ikke hjemme, da den fandt Sted, idet han havde taget Tjeneste som Røgter, og Mads har efter den Tid ikke villet betro ham Andet, end at han troede Ilden paasat af Arst. Skjødte. Det er rigtigt, at Husets Tag var daarligt, og at Compt og Kone, der skulde have Aftægt hos Mads, før Branden kun havde eet Værelse fælleds med denne. Ikke blot Stedet men ogsaa alt Indboet var inden Branden overdraget til Mads, og da Stedet kun beboedes af Mads og dennes Moder, var der ingen Andre, der leed Tab ved Branden. Skjødnt Indboet ikke var assureret, havde Mads vistnok Fordeel af Branden, thi deels fik han ved Hjælp af Assurancesummen et nyt og bedre Sted, deels blev det Meste af Indboet reddet, og dels fik Mads ikke saa Lidt ind baade i Penge og Varer ved den paa Landet sædvanlige Indsamling til Brandlidte. At Mads har gjort sig skyldig i Tyverier, nægter Compt at vide. Da Mads var c 18 Aar gl, havde han et Anfald af formelig Sindsforvirring, hvorfor han maatte hentet hjem fra sin daværende Tjeneste. Han kom sig imidlertid igjen, og efter den Tid har Compt ikke mærket, at han feilede noget paa Forstanden. O. R. A.

Arst Hansen blev fremstillet, og foreviist de fremlagde Breve No 7, 8 og 9, som han erkjender at indeholde Brevvexlingen mellem ham, Arstd. og Arst Skjødte. Han blev foreholdt, at det af denne Brevvexling tydelig fremgaaer, at Arst har vidst at det var Anes Ægteskab med Mads, der var til Hinder for hans og Anes Ægteskab, ligesom han under andre Omstændigheder ikke behøvede at skjule sig for Mads, naar han besøgte Ane. At den Hindring, som skulde ryddes af veien, var Mads's Person, hvilket maatte skee paa en

Maade, som maate hemmeligholdes, samt at Arst ved Opmuntringer og Løfter har fremmet Arstd.s og Arst. Skjødtes Planer. - Arst erklærer i den Anledning, at, skjøndt han maae vedblive, at han ikke før efter Mads's Død, havde bestemt Kendskab om hans Ægteskab med Arstd., havde han dog langt tidligere Formodning om, at Arstd. var gift med Mads, og at dette var den Hindring for hans og Arstd. Ægteskab, som omtales i deres Breve og mundtlig mellem dem, og som senere Arst Skjødte skulde skaffe afveien. Han nærede ogsaa, som hans Yttring til Arstd. ved Juletid 1866 udenfor, allerede dengang Frygt for, at Arstd. kunde tænke paa at fremme deres Ægteskab ved at gjøre en Ulykke paa Mads; og hans Mistanke bestyrkedes yderligere fordi Arst. Skjødte, der saavel i Juni som i October lovede at bringe Arst og Arstd. sammen i Ægteskab aldrig vilde aabenbare sine Planer om, paa hvad Maade dette skulde skee; og desuagtet har Arst saavel mundtlig som skriftlig bestyrket Arstd, og Arst. Skjødte i deres Virksomhed og navnlig lovet Arst. Skjødte at paaskjønne ham eller aldrig glemme ham, naar han bragte Arst. og Arstd. sammen i Ægteskab. Arst nægter imidlertid, at det har været hans Ønske eller Villie at fremme mordet paa Mads, som aldrig ligefrem er bleven omtalt i hans Nærværelse enten af Arstd. eller Arst Skjødte; han paastaaer, at han flere Gange har advaret Arstd. imod at gjøre en Ulykke enten paa sig selv eller Mads, men i øvrigt har han Intet foretaget for at hindre Arstd. eller Arst Skjødte i at foretage noget Ulovligt imod Mads, og han har overladt til Arst Skjødte, hvad denne selv vilde foretage sig for at fremme deres Planer, og ment at Arst. Skjødte selv maatte være ansvarlig for hvad han gjorde. –

Derefter fremstilledes Arstd, der paany foreholdt Arst., baade at hun udtrykkelig har fortalt denne, at hun var gift med Mads, at hun, naar Arst. besøgte hende i hendes Hjem, mange Gange har benævnt Mads som sin Mand, at Arst naar han besøgte hende, netop blev skjult for Mads, fordi denne var hendes Mand samt at Arst flere Gange, naar han forlod hende, har sagt til hende at nu skulde hun hjem til sin gamle Mand. Arstd. vedbliver ligeledes, at Arst efter deres Samtaler maatte kunne have indseet, at Mads skulde dræbes, for at de kunde blive gifte sammen, men Mordet paa Mads er dog aldrig med rene Ord blevet omtalt imellem dem, og Arst Hansen har aldrig ligefrem opmuntret dem dertil.

Derefter fremstilledes Arst Skjødte, der gjentog at Arst Hansen formodentlig allerede fra Juni f.A, men ialfald ganske bestemt fra October f.A har vidst, at Ane var gift med Mads; og dette var netop Grunden til at Arst Hansen var bange for Mads og Arst derfor i October f.A skulde følge ham ud til Stubdrup-Mark for at skaffe ham fat i Ane og holde Mads med Selskab saalænge. Fra sidstnævnte Tid maa Arst Hansen derfor have kunnet forstaae, at det var Planen at dræbe Mads, og det var herfor, ? ? Arst ikke blot som tidligere omtalt 200 rd i Penge, men tillige 1 a 2 tdr Korn af hver Slags og noget Ildebrændsel. Imidlertid indrømmer Arst, at Mordet paa Mads aldrig med rene Ord er blevet omtalt mellem ham og Arst Hansen, og at sidstnævnte aldrig ligefrem har opfordret ham til at dræbe Mads; deres Tale er kun gaaet ud paa, at Arst. Hansen vilde yde Arst de ovennævnte fordele, naar han kunde skaffe ham i Ægteskab sammen med Ane; men det er dette, som Arst. Hansen maa have kunnet forstaae ikke at kunne skee uden ved Mads's Mord. Arst. Hansen vedblev sin eneste Forklaring og nægtede særligt at have lovet Arst. Skjødte de af denne angivne Fordele; han har kun sagt, at han ikke skulde glemme Arst. Skjødte, naar han kunde bringe ham sammen med Ane. Han indrømmer at have sagt nogle Gange til Arstd., naar han skiltes fra hende, at nu skulde hun hjem til sin gamle Mand, men dette har kun været for Spøg. O. R. Arstd. og Arst. Hansen afført.

Der fremlagdes

No 16 en Rapport af 29de f.M. med 4 Bilage, mk No 1 til 4 ad No 16.

Arst Skjødte blev forelagt denne Rapport og forevist de dermed fulgte Afrids?, hvormod han ikke havde Noget at bemærke. O. R. Arst. afført

F. Christensen

P L Behrend

Joh. Petersen

1868 d. 3die Marts continuerede Forhøret paa Raadhuset i Kolding.

Der fremlagdes

No 17 Udskrift af Brandforhør, begyndt 31te Mai 1858.

For Retten mødte Husmand Søren Pedersen Skjødte, der forklarede at han er Broder til Arst. Skjødte. I Aaret 1848 fik han af sin Fader overdraget dennes Huus med Indboe i Harthemose. Arst. var dengang hjemme hos Forældrene, men senere kom han ud at tjene samt i Militairtjenesten. Efter flere Aars Forløb opholdt Arst. sig undertiden hos Compt i Vintermaanederne, naar han ikke havde Arbeide; dette var navnlig Tilfældet i Vinteren og Foraaret 1858. Compt.s Huus laae dengang nede i Harthemose; det beboedes foruden af Compt med Kone og 2 smaa Børn kun af hans Forældre samt som nævnt af Arst. En Nat efter at Compt med Familie var kommet hjem fra Barselgilde og var gaaet i Seng, blev han vækket af sin Fader, fordi der var Ild i Huset; han stod op, fik med Nød reddet Kone og Børn og noget Indbo, (Kreaturene var paa Græs), og derefter nedbrændte hele Huset med Udhuse, som laae sammenbygget i en Vinkel. Om Aarsagen til Ildens Opkomst har han hverken dengang eller senere erfaret Noget. Han nægter at have opfordret Arst. til Ildspaesættelsen enten ligefrem eller ved Ytringer om, at han ønskede Stedet flyttet eller deslige; han husker heller ikke, at han dengang havde haft noget Uvenskab med Arst, og han kan derfor efter nu at være gjort bekendt med, at Arst. forsætlig har anstiftet Branden ikke tænke sig anden Grund til Arst.s Forbrydelse end den, at han, som var uden Beskjæftigelse maaskee har ønsket Arbeide med Stedets Gjenopførelse, hvilket han ogsaa fik. Compt nægter selv at have haft Fordeel ved Branden; han paastaar at af Husets 13 Fag var kun de 9 assurerede for 200 rd, og deraf fik han kun udbetalt 192 rd, saa at han for at gjenopføre Stedet maatte gjøre en Gjæld af 200 rd. Endvidere mistede han som meldt en Deel Indbo, hvoraf Intet var forsikkert, saa at han herpaa antager at have haft et Tab af c 40 rd. Huset blev vel flyttet op af Mosen paa en Bakke, men dette var kun for ikke at beskadige Kornet paa Pladsen, hvor det forhen laae, ikke for at have en bedre Beliggenhed til det, idet det nu er mere udsat for Veiret. Han har altsaa i det hele lidt Tab ved Branden, men forlanger dog ingen Erstatning. Efter at senere ogsaa Peder Teglbrænders og Mads Madsens Steder vare brænde, gik Rygtet, at Arst havde anstiftet disse Ildebrande, men paa Compt.s Spørgsmaal har Arst. nægtet at have Deel i dem, hvorimod Compt aldrig har foreholdt Arst. Branden af compt.s Sted, fordi han ikke tiltroede Arst. denne Forbrydelse. - Allerede mens Arst. opholdt sig hos Compt, gav han sig af med Qvaksalveri baade paa Mennesker og Dyr tildeels ved Hjælp af overtroiske Konster; Compt veed dog ikke nøiere Beskeed herom, men Arst.s Virksomhed i Saa Henseende skal være tiltaget, efter at han var bleven gift. - Den tilstedeværende Doublet, som Compt har eiet i flere Aar, fordi han har Ret til at jage paa Harthe Sogns Jorder, har han i Novbr f.A, paa Arst Begjæring solgt denne for 7 rd. Han troede, at Arst ogsaa vilde benytte den til Jagt. Arst havde Bøssen med, da han skulde til Mads Hansen for at akkordere om Vognportens Opførelse, men dengang forblev Bøssen hos Compt. indtil Arst samme Aften hentede den igjen. Efter den Tid har Compt ikke seet Bøssen i Arst.s Besiddelse navnlig havde Arst ikke Bøssen med, da han om Tirsdagen kom over og fortalte, at Mads var fundet i Aen. Allerede samme Dag foreholdt Compt Arst., at han dog vel ikke havde nogen Deel i Mads's Død, idet det er Compt bekendt, at Arst. naar han haver Brændeviin, let bliver hidsig og saaledes muligviis kunde være kommet i Uenighed

med Mads, men Arst nægtede at have Deel i Mads's Død, og efter den Tid til hans Arrest har Compt ikke talt med ham. Det er Compt bekjendt af Rygtet, at Arstd. skal have været meget løst, men om hendes Forhold til Arst. Hansen, veed Compt ingen Beskeed. O. R. A.

Derefter mødte Aftægtsmand Peter Sørensen Skjødte, Arst. Skjødtes Fader, der erklærede, at han om den hans Sønns Eiendom i 1858 overgaaede Ildebrand henholdt sig til sin i Bilag No 17 afgivne Forklaring. Han nægter saaledes tidligere at have vidst nogen Beskeed om Aarsagen til denne Ildebrand, navnlig havde han aldrig troet, at Arst. havde foranlediget den. Han paastaaer, at hans Søn Søren Leed Tab ved denne Brand, dels fordi kun en deel af Huset var assureret, nemlig 9 Fag af 13, dels fordi han maatte gjøre Gjæld for at gjenopføre Huset, og dels fordi han mistede noget Indboe. Compt og Kone eiede, da de vare paa Aftægt, kun en Væv og nogle Klæder; Væven og nogle af Klæderne af Værdi i alt c 30 rd brændte, men for det Compt herved tilføiede Tab, idet Indboet ikke var assureret, fordrer han ingen Erstatning. Heller ikke om Arst.s senere Ulovligheder har Compt haft nogen Kundskab; han har end ikke af Rygtet hørt, at Arst. skulle have foranlediget Ildebrandene hos Peder Teglbrænder og Mads Madsen. Han har nok hørt, at Arst. gav sig af med at curere paa Dyr, men ikke paa Mennesker. Det er ham bekjendt, at Arstd. i f.A Sommer og Efteraar tidt forlod sit Hjem og begav sig til Kolding, dels til Dands, dels til Arst., og hun var anset for et løst Fruentimmer, medens hendes Mand baade var skikkelig og arbejdsom, men om Arstd.s Forhold til Arst. Hansen har han dog ingen Kundskab haft. Om Tirsdagen, da Mads Hansen var fundet død, kom Arst. over til Compt og bad denne melde Herredsfogden, at Mads havde druknet sig, men hverken dengang eller senere har Arst. betroet Compt noget om at det var ham, der havde skudt Mads. O. R. A.

Derefter fremstilledes Arstd. der forklarede, at da Arst. Hansen var hjemme hos hende i Novbr 1866, hang hende(s) Brudebrev i Ramme paa Væggen, saa at Arst. Hansen ogsaa deraf kunde see, at hun var gift med Mads; ved Juletid s.A. fik hun imidlertid nogle nye Billeder, og hun tog da Brudebrevet ud af Rammen og lagde det i Klædeskabet, hvor det blev liggende ligetil næste Juul, og satte et af Billederne i Rammen istedetfor. Sidste Juul satte hun imidlertid atter Brudebrevet i Rammen og klinede Billedet paa Væggen. Alt dette er imidlertid skeet uden Hensyn til hendes Forhold til Arst. Hansen, hvem hun vedbliver at have meddelt, at hun var gift, allerede da hun 3die Gang var sammen med ham. Paa Anledning erkjender Arstd., at hun i Octbr 1866 har oprettet reciprokt^{viii} Testamente med sin afdøde Mand, med hvem hun dengang ingen Børn havde, men hun paastaaer, at dette er skeet efter Mads's Forlangende, og efter at det længe havde været omtalt, og uden at hun dengang tænkte paa at sikkre Arst. Hansen hendes og Mads's samtlige Eiendele. - O. R. Arrestd. afført.

Derefter fremstilledes Arst. Hansen der blev forelæst sin igaar (i Forhøret) afgivne Forklaring, som han ratihaberede. Han blev paany foreholdt, at han efter Alt det Oplyste nødvendigviis maa antages, baade ligefra Begyndelsen af sit Bekjendtskab med Arstd. at have haft bestemt Kiendskab om, at hun var gift med Mads, og at han af Arstd. og Arst. Skjødtes mundtlige og skriftlige Udtalelser tydeligt har maattet kunne forstaae, at hans og Arstd.s Ægteskabsplaner kun kunde og skulde fremmes ved et Mord paa Mads, men han vedblev desuagtet sin seneste Forklaring. O. R. Arst. afført.

? Hoff

P L Behrend.

joh. Petersen.

1868 d. 4de Marts continuerede Forhøret paa Raadhuset i Kolding.

For Retten mødte Murmester Lauritz Pedersen Gynther af Kolding, der forklarede at Arst Skjødte, som har lært Murer og Tømmerprofessionen paa Landet, har arbeidet hos ham som Mursvend ligesiden 1861, kun med Afbrydelse i den Tid han var indkaldt til Militærtjenesten, samt af og til i Vintertiden, naar der intet Arbeide var. Arst.s Forhold har i al den Tid været godt, han har været venlig, forekommende og villig til at udføre sit Arbeide, og heller ikke fra nogen af de Steder, hvor han arbeidede for Cpt, er der nogensinde indløbet Klage over ham. Cpt har saaledes aldrig anet, at Arst. var en Forbryder. I den Tid Arst ikke havde Arbeide hos Compt, skal han have givet sig af med at agere "klog Mand", men herom ved Cpt ingen nærmere Besked.

O. R. A.

Derefter fremstod Mursvend Peter Andersen, der forklarede, at han har kjendt Arst. Skjødte siden afvigte Sommer, dels fra at arbeide sammen med ham, dels fra at boe sammen med ham nogle Dage. I sit Forhold til sine Kammerater var Arst saa flink, som han kunde være. Udenfor Arbeidstiden kunde Arst. nok engang imellem drikke sig fuld, men han kunde dog ikke siges at være egentlig forfalden til Drik. Arst. har fortalt ham, at han kunde med Hjælp af Doctorbøger kurere Hovedpine, Tandpine og forsk. andre Sygdomme, og Cpt har selv seet, at der hos Arst indfandt sig forsk. Personer, som han antog for Patienter. Undertiden udeblev Arst ogsaa enkelte Dage fra Arbeidet og reiste om paa Landet, uden at Cpt dog veed, hvad han foretog sig. Rygtet sagde, at Arst ogsaa gav sig af med overtroiske Kunster, men dette har Arst. nægtet; at Arst. gav sig af med Fosterfordrivelse har Cpt ikke engang hørt af Rygte. Efter at Arst. var flyttet ud paa Koldingmark, har Cpt besøgt ham der og seet hans Bøsse og Pistol hænge paa Væggen, men den sidste Gang, Cpt besøgte ham, hvilket var kort før Mads Hansen Død, uden at han erindrer Dagen, lagde han Mærke til, at begge de nævnte Vaaben manglede paa Væggen.

O. R. A.

Derefter mødte Uhrmager Anton Frederik Nørgaard, der forklarede, at han har kjendt Arst. Skjødte i en halv Snees Aar uden at ane, at han gav sig af med Forbrydelser; han har ikke engang hørt, at Arst gav sig af med Qvaksalveri eller overtroiske Kunster med Undtagelse af, at Arst. engang var under Sag for at have viist Penge igjen. Efter 1864 har Arst kjøbt hos Cpt 2 Lommeuhre og 1 Stueuhr, alt til eget Brug; Stueuhret fik han efter en Reparation tilbage igjen d. 11. Novbr f.A., og en paafølgende Søndag var Arst. atter hos ham for at bede ham see til Uhret i Arst.s Hjem, men Cpt er ganske vis paa, at dette ikke var Søndagen d. 1ste Debr. men formodentlig den foregaaende Søndag.

O. R. A.

Derefter mødte Reebslager Anders Larsen, der forklarede, at Arst. Skjødte har boet tilleie hos ham fra April til Octbr f.A. Han havde kun et Værelse, hvor han boede alene. Før den Tid kjendte Cpt ikke Noget til ham, og i den nævnte Tid havde han Intet paa hans Forhold at klage. Arst. kunde nok en enkelt Søndag Aften drikke mere, end han kunde taale, men han kunde ikke siges at være forfalden til Drik. Arst. havde i den tid Arbeide hos Murmester Gynther; undertiden reiste han imidlertid et Pr Dage om paa Landet, og Rygtet sagde, at han ikke blot gav sig af med at kurere paa Mennesker og Dyr, men ogsaa, at han agerede "klog Mand" og gav sig af med overtroiske Konster, saasom at vise igjen, og Cpt har seet, at der har indfundet sig flere Personer, i Særdeleshed Fruentimmer, hos Arst. af hvilke ialfald Nogle vistnok have søgt ham i Anledning af hans nævnte Virksomhed, medens han nok ogsaa stod i Kjæresteforhold til endeel. At Arst. gav sig af med Fosterfordrivelse, har ikke engang Rygtet sagt, og Cpt har idetheletaget ikke anet, at Arst var en forbryder.

O. R. A.

Derefter mødte forhenværende Værtshusholder, nu Tømmer Niels Pedersen paa Koldingmark, der blev forelagt sin Forklaring til Rapporten No 12, som han ratihaberede. Han har kjendt Arst. Skjødte et Pr Aars Tid; først fra at Arst. besøgte Cpt mens denne til April f.A. var Værtshusholder heri Kolding, og derefter fra, at Arst. har boet tilleie hos ham paa Koldingmark siden Octbr f.A. Mens Arst. kom i hans Beværtning, kunde han nok en enkelt Søndag Aften drikke noget formeget, men han kunde ikke siges at være forfalden til Drik. Da Arst. i Octbr f.A flyttede ind til Cpt, havde han med sig Johanne Frederikke, der gjaldt for hans Forlovede, samt dennes Pleiefader Niels Hansen. Sidstnævnte var allerede ved Indflytningen saa svag at han maatte kjøres til Stedet i Sengklæder, og han døde en Maanedes Tid efter. At Arst. ved hans begravelse skjød med sin Pistol, er Cpt ubekjendt. I den Tid, Arst har boet hos Compt, har han et Pr Gange haft Besøg af Afdøde Mads Hansen, som han idetmindste den ene Gang om Aftenen fulgte paa Vei hjemad. Arst har selv fortalt, at han ved Hjælp af en Doktorbog, som han var i Besiddelse af, kunde kurere baade paa Mennesker og dyr, og Rygtet sagde ogsaa, at Arst. ikke blot gav sig af med saadan Qvaksalveri, men ogsaa med overtroiske Kunster; men Cpt nægter dog at vide nærmere Besked herom. At Arst. gav sig af med Forsterfordrivelse, har han ikke engang hørt af Rygte. O. R. A.

Derefter fremstilledes Arst. Skjødte, der blev forelæst sin Faders og broders forklaringer i Forhøret igaar ang. Branden i 1858. Han havde ikke Andet ved disse Forklaringer at bemærke, end at han maa vedblive, at det var paa Grund af Uvenskab med Broderen og for at hævne sig paa denne, at han anstiftede Ilden, dog er det ogsaa nok muligt, at han dermed tillige har taget Hensyn til, at han vilde have Arbeide i den nærmeste Tid ved Stedets Gjenopførelse. Paa Anledning tilføiede Arst., at, da han Natten mellem d. 2den og 3die Debr forlod Huset med Mads Hansen, medtog han en Saug, fordi det var Aftale, at han og Mads skulde have stjaalet et Træ. Denne Saug, som han ved deres Bortgang hentede et Sted i Udhuset, samtidigt med at han tog Bøssen i Tørvehuset, bar han hængende paa sin venstre Arm paa Veien fra Stedet, og indtil han skjød Mads, ligesom han ogsaa bar den tilbage igjen, og hvis Mordet af en eller anden Grund ikke var blevet udført, skulde han og Mads virkelig have stjaalet et bestemt Træ, som de havde udsøgt om Dagen. Han antager, at et saadant Træ, som det de havde til Hensigt at stjæle, og som var en ung Eeg, kunde have en Værdi af 6 a 7 m. O. R. Arst afført.

? Hoff

P L Behrend

Joh. Petersen

1868 d. 5te Marts continuerede Forhøret paa Raadhuset i Kolding.

For Retten mødte Else Cathrine Jørgensen f. Vind, Hans Andersen Kroghs Kone, der blev forelæst sin i Brandforhøret No 14 afgivne Forklaring, hvortil hun henholdt sig. Det var Peder Teglbrænder, der kaldte paa hende og gjorde hende opmærksom paa, at Barnet græd, hvorved hun opdagede Ilden. Comptd mistede ved Branden nogle Smaagjenstande, som hun ansætter til en Værdi af c 3 rd, men hun forlanger ingen Erstatning. De 2 Børn vare ikke hendes, men en Snedker Ammundsens, for hvem hun passede dem; Børnene mistede nogle Klæder af et Pr rd Værdi; Ammundsen er senere reist til Norge. - O. R. A.

Derefter mødte Murer Peder Jørgensen, der forklarede, at det var ham, der tjente som Dreng hos Peder Teglbrænder, da dennes Huus brændte. Han blev forelæst sin Forklaring til Brandforhøret, hvortil han henholdt sig; ideet han bemærker, at han ikke mere saa nøie erindrer det Passerede; Saavidt han husker, blev han vækket af Peder Teglbrænder; da han kom udenfor forekommer det ham, at der vare Ild i begge

Ender af Husets Tag; den beboede Deel af Huset, som var i Midten, var derimod endnu ikke antændt. Han erindrer nok, at der i Forveien var bleven indsat nogle nye Stænder i Huset, men han husker ikke, om Arst. Skjødte var med til dette Arbeide, og det forekommer ham, at dette blev udført nogle Maaneder før Branden. Han mistede ved Branden nogle ikke assurerede Gjenstande af Værdi 13 a 14 rd, men han forlanger ingen Erstatning. - O. R. A.

Derefter mødte Murer og Tømrer Niels Knudsen af Harthe Sogn, der forklarede, at han, der boer ikke saa langt fra Arst. Skjødtes Fader, har kjendt Arst. Skjødte ligefra han var Dreng, og efter hans Konfirmation har Faderen endog villet have ham i Lære hos Cpt, som imidlertid ikke vilde modtage ham, fordi Faderen havde et daarligt Rygte. Senere har ogsaa Arst. Skjødte haft et daarligt Rygte paa sig; han har saaledes været mistænkt for de nu oplyste Brandstiftelser samt for at give sig af med Qvaksalveri baade paa Mennesker og Dyr. Compt har ogsaa hørt ham mistænkt for at give sig af med Fosterfordrivelse, men han har dog aldrig hørt noget specielt Tilfælde i hvilket Arst. skulde have gjort sig skyldig i denne Forbrydelse. Da Mads Madsens Huus paa Harthemark var afbrændt, spurgte Mads Madsen Cpt, om han vilde paatage sig Arbeidet med Stedets Gjenopførelse, og da Cpt efter nogen Betænkning nægtede dette, fordi han havde saa meget at bestille, sagde Mads til ham "Nu kan du ikke sige Andet, end at jeg har tilbudt dig Arbeidet". Denne Yttring har Cpt senere omtalt som mistænkelig, idet han har troet, at Mads Madsen dermed vilde bortlede Mistanken i Anledning af, at han tog Arst. Skjødte til at udføre Arbeidet. I de sidste Par Aar har Cpt knap seet Arst. Skjødte. - O. R. A. -

Derefter mødte Pigen Ane Marie Christensen, der forklarede, at hun har tjent Afdøde Mads Hansen i 3 Aar indtil afvigte Novbr. Det er hende bekjendt, at Arstd. blev Kjæreste med Arst. Hansen, og hun har ogsaa flere Gange besørget Breve imellem dem og seet Arst. Hansen hjemme hos Arstd., hvor han blev skjult, for at Mads ikke skulde see ham. Hun paastaaer, at Arstd. ligetil den sidste tid fortalte hende, at hun havde foregivet for Arst. Hansen, at hun ikke var gift med Mads, men kun paa en Maade tvungen til at skulle gifte sig med Mads, og Cptd nægter enten selv at have sagt til Arst. Hansen eller at have hørt Arstd. sige til ham, at hun var gift med Mads, hvilket hun vedbliver, skjøndt Arstd., som blev fremstillet, foreholdt hende, at Cptd i Hjemmet maa have hørt Arstd. omtale Mads som sin Mand for Arst. Hansen. Det eneste, Cptd vil have yttret for Arst. Hansen, er, at hun engang for lang Tid siden, kort efter at arstd. var bleven bekjendt med Dragonen, har paa dennes Spørgsmaal om, hvad Mads var for en Karl, yttret, at han var gammel og at Dragonen kunde blive gift med Ane, naar hun blev Enke, hvilket alsa forudsatte, at Ane var gift med Mads, men muligviis har Dragonen forstaaet det saaledes, at Ane først skulde giftes med Mads.

O. R. Cptd. blev sat under Anholdelse.

Derefter fremstod Ane Cathrine Hansen, Thomas Pedersens Enke, der forklarede, at hun er Moder til Arst. Skjødtes separerede Kone Mariane Christensen. Hun kjendte ikke videre til Arst. Skjødte, førend denne for c 6 Aar siden blev gift med hendes Datter, og de boede derpaa alle Tre sammen i omtrent 4 Aar ved Stallerupgaard-Sø. Comptd havde hørt af nogle nu afdøde Koner, at en Kapelmester, som var begravet paa Jordrup Kirkegaard, havde faaet Cyprianus med sig i sin Kiste; dette omtalte hun leilighedsviis for Arst. Skjødte, men først efter dennes Separation fra hendes Datter her sidstnævnte fortalt hende, at hun engang har fulgt Arst. til Jordrup Kirkegaard, hvor han gravede i en Grav enten for at opgrave Cyprianus eller for at nedgrave nogle af sine egne Bøg^{ix}er. Arst var nemlig, mens de boede sammen, i Besiddelse af forskj. Bøger, som han dels brugte til at kurere paa Mennesker og Dyr efter, og dels til overtroiske Kunster, og naar han

ikke var paa Arbeide, modtog han Besøg af Folk eller drog om til Folk, for hvem han agerede Doktor. Foruden at Arst. allerede dengang var mistænkt for Brandstiftelser, sagde Rygtet ogsaa, at han gav sig af med Fosterfordrivelse, og Arst. har selv fortalt, at en Mand og en Pige paa Eegholtmark, som kom til ham, og som han ogsaa tog til, havde forlangt, at han skulde fordrive Fosteret paa Pigen, der var bleven frugtsommelig med Manden, som hun holdt Huus for. Fosterfordrivelsen kan imidlertid ikke være bleven til Noget, thi Pigen fødte nogen Tid efter et Barn og blev gift med Manden. Hendes Datter Mariane har 2 Gange aborteret, meens hun var gift med Arst., men om Arst., der kurerede paa hende, har givet hende Noget ind for at fordrive Fosteret, veed hun ikke. I andre Tilfælde veed hun ikke, at Arst. har gjort sig skyldig i denne Forbrydelse. For c 2 Aar siden flyttede Arst. fra hende og kort efter blev han separeret fra sin Kone, og fra den Tid kender hun Intet til hans Forhold.

Der fremlagdes

No 18 en Rapport af 28de f Maaned tilligemed Bilaget No 14, som deri er nævnt.

No 19 til No 20 En Erklæring fra Distriktslæge Rosenstand med 1 Bilag.

Derefter fremstilledes Arst. Skjødte, der forklarede, at han i Vinteren 1854 til 1855 var ved at opføre en Gaard for afdøde Anders Pedersen i Vraae; denne Mand var en stor Qvaksalver baade paa Mennesker og Dyr, og han gav sig tillige af med overtroiske Kunster. Efter en Bog, han var i Besiddelse af, afskrev Arst. den fremlagde Bog No 14 ad No. 18, og han lærte tillige Arst. ?? overtroiske Kunster. Fra den Tid af indrømmer Arst. at have drevet Qvaksalveri baade paa Mennesker og Dyr, idet han, naar Folk henvendte sig til ham, har givet dem Raad for Sygdomme samt Midicin efter Bogen, hvorfor han har taget Betaling, efter som Folk vilde give ham. Midicinen har han kjøbt paa Apotheket heri Kolding, og han kunde have uden Recept. Af de af ham saaledes brugte Midicamenter er de med Rapporten fulgte Gjenstande fra No 1 til 13 tildels Levninger, No 1 er imidlertid Micicin, som er foreskrevet af en Læge heri Kolding for afdøde Niels Hansen; No 2 ??, No 3 er Pimpernilledraaber som han har anvendt for indvendig Halssyge; No 4 paastaar han at have kjøbt for Majrha? Draaber; No 5 har han anvendt for Bryst og Mavesygdomme; No 6 paastaar han i sin Tid at have modtaget af Anders Pedersen; han har vidst at det er et fosterfordrivende Middel, men han nægter at have brugt det for andet end til at faae Fløden til at skille sig ved Smørkjærning; No 7 kommer i Fløden i samme Hensigt; No 8 har han efter Forskrifterne i den fremlagte Bog, som han paaviste?, opløst i Rosenvand og brugt for Øiensmerte; No 9 er brugt ved Forvridninger; No 10 bruges til at røge? Sviin med, der har den Sygdom at dreie rundt; No 11 bruges i samme Øiemed; No 12 veed han ikke, hvad han har brugt til; No 13 bruges til at strøe paa Dørtærskelen for at afvende Vanfald? fra Kreaturer. Han har aldrig haft Mennesker eller Dyr formelig under Kuur, saaledes at han har tilseet dem i længere Tid, men kun givet Raad efter Bogen den enkelte Gang, de henvendte dem til ham. Han nægter nogensinde at have gjort sig skyldig i Fosterfordrivelse; det er nok muligt, at Folk har henvendt sig til ham i den Anledning, men han erindrer kun et saadant Tilfælde, idet nemlig en Mand ved Navn Andreas Frandsen Johnsen paa Leirskov Mark for c 3 Aar siden forlangte, at han skulde fordrive Fosteret paa en Pige, som styrede Huset for ham, og som han havde gjort frugtsommelig. Johnsen forlangte udtrykkeligt Sevenbonn pulver af ham, men Arst vilde ikke inklade sig derpaa og gav ham derfor istedetfor Jenomegre?pulver, som ligner Sevenbonn, og som efter den fremlagde Bog Pag 24 virker ? afførende. Hvad der senere skete med Pigen veed han ikke, naar undtages, at han har hørt, at hun blev gift med Johnsen, og hun kunde ialfald ikke abortere af det Middel, han havde givet hende. Sin separerede Kone nægter han at have indgivet noget Abortivmiddel.

Der fremlagdes

No 21. En Skrivelse fra sognepræsten i Leirskov af 2den d.M.

No 22 til 23. En Skrivelse fra Andst Herrekontor af 3die d.M med 1 Bilag

No 24 En Rapport af 2den d. Maaned

Arst. blev forelæst sin separerede Kones Forklaring til Rapporten No 24, men han paastod, at denne Forklaring var urigtig, og vedblev, at det ikke var for at nedgrave Bøger, men derimod for efter Aftale baade med sin Kone og Svigermoder at faae fat i Cyprianus, at han med sin Kone begav sig til Jordrup Kirkegaard, hvor han gravede efter Kapelmesterens Kiste. De troede nemlig alle Tre, at, naar han foruden den tilstedeværende Bog ad No 18 tillige kunde faae fat i Cyprianus, kunde han faae Lov til offentlig at praktisere som Læge. O. R.

Derefter fremstod paany Ane Cathrine Hansen. Thomas Pedersens Enke, der blev foreholdt Arst.s Forklaring om, at hun har opfordret til, den omhandlede Krænkelser af Gravfreden paa Jordrup Kirkegaard; men hun nægter at have været vidende om denne eller opfordret dertil. Hun antager, at den af Arst. nævnte Johnsen er den samme Person, hun har sigtet til, idet hun bemærkede, at Eegholt og Leirskov høre til samme Sogn. Arst. foreholdt Cptd., at hans separerede Kone har fortalt ham, at hun, inden hun blev gift med Arst., har fordrevet et Foster ved Hjælp af sin Moder, der havde indgivet hende Noget i den Anledning. Cptd nægter, at hendes Datter Mariane tidligere har aborteret, eller at hun har indgivet hende Noget i den Hensigt. O. R. Cptd sat under Anholdelse.

Arst. Skjødte erklærede paa Anledning, at skjøndt der har været Beboere i de 3 Bygninger, han har afbrændt, har han dog ikke anseet disses Liv udsat for Fare. Da han stak Ild paa sin Broders Huus, havde han nemlig selv vaagen og vilde have gjort Anskrig, hvis hans Fader ikke var vaagnet; og da han de 2 andre Steder var kjøbt til Forbrydelsen, antog han, at dde Vedkommende som omtrent selv vidste Tiden, selv vilde passe paa. Samtlige 3 Huse vare beliggende afsides i flere Hundrede Alens Afstand fra andre beboede Bygninger. O. R. Arst. afført.

Derefter fremstod paany Ane Marie Christensen, der nu forklarede, at i Begyndelsen af Arstd.s Bekjendtskab med Dragonen i Høsten 1866, vidst Dragonen endnu Intet om, at Ane var gift med Mads. Anh. blev nemlig dengang flere Gange af Arstd. sendt ind til Kolding for at hente Dragonen og bringe ham Arstd. imøde, og ved disse Leiligheder spurgte Dragonen hende, om Ane snart skulde giftes med Mads. Da Dragonen i Novbr 1866 var hjemme hos Arstd., hørte Anh. Arstd. efter at have ligget nogen Tid hos Dragonen sig til denne, at nu maatte hun gaae ind og lægge sig hos Mads, hvortil Dragonen svarede, "at hun havde det flot, hun kunde gaae fra den Ene til den Anden." Om Dragonen fra den Tid eller senere har vidst, at Ane var gift med Mads, veed hun ikke, men hun har ikke sagt ham det, fordi Arstd. havde forbudt hende det, og han har aldrig spurgt hende derom. Om Dragonen har kunnet indseet det af sig selv eller har faaet det at vide af Arstd. eller Arst. Skjødte, veed hun ikke. Da Dragonen i October f.A var ude hos Arstd., sammen med Arst. Skjødte, hørte Anh, da hun gik igjennem Kjøkkenet, hvor Arstd. og Dragonen opholdt sig, Arstd. sige til Dragonen: "Nu kommer du ikke igjen førend han er død"; hvilket ikke kunde forstaaes anderledes, end at Mads skulde være død, inden Dragonen næste Gang kom i Huset, hvilken Yttring allerede dengang undrede Anh. Arst. har ofte sagt til Anh., at Mads skulde døe inden Aaret var omme, hvilket hun var bleven spaaet heri Kolding. - O. R. Anh. dimitteret

? Hoff

P L Behrend.

Joh. Petersen.

1868 d. 6te Marts continuerede Forhøret paa Raadhuset i Kolding.

Arst. Skjødte blev fremstillet og forklarede paa Anledning, at det var om Sommeren, mens han boede ved Stallerupgaard, men gik paa Arbeide i Kolding, at, Andreas Frandsen Johnsen henvendte sig til ham om et Fosterfordrivende Middel. Arst blev permitteret fra Militairtjenesten d. 14. August 1864, og han troer bestemt, at det var i Forsommeren 1865, at Johnsen kom til ham. Johnsen var 2 Gange hos Arst., men talte kun 1 Gang med ham. Det var kun Johnsen, ikke dennes nuværende Kone, der forlangte Midlet. Arst vedbliver, at han ikke vilde indlade sig paa at fordrive Fosteret, og derfor ikke turde give Johnsen Sevenbom, hvorfor han gav ham som tidligere nævnt Fenomegropulver.

Der fremlagdes

No 25 En Erklæring af Distriktslæge Rosenstand

Arst. blev foreholdt denne Skrivelse, men erklærede, at han ikke troer, at Fenomegropulver er det samme som Foenumgraecum, hvilket han kjender, men disse 2 Pulvere og Sevenbom ligner hinanden ganske af Udseende. Om Johnsen og Kone har gjort Brug af Fenomegropulveret, veed han ikke. O. R.

Arst. afført.

F. Christensen

Nu tilmødte Inspektionsbetjent Hoff som Retsvidne

Derefter mødte Murer, Tømrer og Fæstehusmand Andreas Frandsen Johnsen af Leierskovmark, der forklarede, at hans første Kone døde i Septbr 1864. I Novbr s.A fik han til Husholderske sin nuværende Kone Dorthea Andreasen med hvem han blev gift i Febr eller Marts 1865, og som fødte ham et Barn i Novb s.A. Han indrømmer, at han havde legemlig Omgang med sin Kone før deres Ægteskab. Endvidere indrømmer han, at da hun blev frugtsommelig ved ham, blev han med hende enig om at fordrive Fosteret, i hvilken Anledning han henvendte sig til Arst Skjødte, om hvem han, fra den Tid de arbeidede sammen, vidste, at han var klog paa at kunne fordrive Fostere; uden at Cpt dog hverken den Gang eller senere har erfaret, at Arst har udført denne forbrydelse. Han indfandt sig i Arst.s daværende Bopæl ved Stallerupgaard Sø, saavidt erindres kun én Gang, og bad ligefrem om et Middel til at fordrive Dortheas Foster. Arst. var strax villig hertil, og uden at Cpt betalte ham noget herfor, gav han Cpt et gulagtigt Pulver, hvilket Arst kaldte Sevenbom, og som skulde blandes med Noget og derefter tages ind af dorthea. Da Cpt kom Hjem med Pulveret, smagte Dorthea paa det med Tungen, men dels fordi det smagte saa ubehageligt, og dels fordi de frygtede for, at det kunde være skadeligt for hendes helbred, blev de Begge enige om at opgive deres Forsæt at benytte det og kastede det bort. Om dette passerede før eller efter hans Bryllup, husker han ikke, men foreholdt, at hvis de af ham angivne Tidspunkter for hans Bryllup og hans Barns Fødsel ere rigtige, har hans Kone været svanger i den sædvanlige Tid, saa at der enten maa være virkelig fordrevet et Foster paa hende, eller det Omhandlede været passeret efter deres Bryllup, erklærer han, at det isaafald maa være skeet efter deres Bryllup. O. R.

Arst. Skjødte, som paany blev fremstillet og forelagt denne Forklaring, havde Intet derved at bemærke; navnlig er det rigtigt, at han kaldte pulveret Sevenbom, men dette gjorde han kun for at blive fri for Cpt.s

Overhæng^x, og det var i Virkeligheden Fenomegripulver, af hvilket han dog ikke er i Besiddelse af mere.
O. R. Arst. afført og Cpt sat under Anholdelse.

Derefter mødte Tømrer og Murer Christen Nielsen Qvist, tidligere af Uhre, nu af Kragelund, der forklarede, at for over en halv Snes Aar siden var Arst. Skjødte i Lære hos ham i et Pr Somre, blandt Andet var han med at opføre afdøde Anders Pedersens Gaard i Vraae. Paa Arst.s Forhold var dengang Intet at klage, imidlertid sagde Rygtet, at han allerede dengang gav sig af med at Qvaksalve baade paa Mennesker og Dyr samt med overtroiske Kunster. Om Arst.s senere Forhold veed han ingen Besked. At Mads Madsen af Harthemark i sin Tid har henvendt sig til Cpt om sit afbrændte Steds Gjenopførelse, erindrer Cpt ikke - O. R. A.

? Hoff

P L Behrend

Joh. Petersen.

1868 d. 7de Marts continuerede Forhøret paa Raadhuset i Kolding.

Der fremlagdes

No 26 En Præsteattest.

Anh. Johnsen blev fremstillet og foreholdt at efter denne Attest er han bleven gift d. 6 April 1856 og Barnet født d. 9de Novbr s.A. Han erklærer herefter, at det formodentlig er nogen Tid førend hans Bryllup, at han har forlangt og faaet det fosterfordrivende Middel af Arst. Skjødte, fordi hans Husholderske var frygtsommelig, men det var dog ikke hans Mening at bruge det for at undgaa at gifte sig med hende, og han kan i det hele taget ikke angive nogen Grund hvorfor han dengang paatænkte en saadan Forbrydelse; men han vedbliver bestemt, at det var efter hans og hans Kones frivillige Beslutning, at de opgav at bruge det.

Derefter mødte Anh Johnsens Kone Dorthea Andreasdatter, der efter nogen Nægtelse og efter at være foreholdt sin Mands Tilstaaelse som denne, der blev fremstillet, gjentog for hende, vedgik at efter at hun i Novbr 1864 var kommet i Huset hos Johnsen og var bleven gjort frugtsommelig af denne, blev de enige om at fordrive hendes Foster, i hvilken Anledning Johnsen søgte Raad hos Arst Skjødte, fra hvem han hjembragte Noget i et Papir; men imidlertid opgav hun og Johnsen deres Forsæt, Cptd. fordi hun ikke vilde have med en saadan Forbrydelse at bestille, og Papirets Indhold blev derfor bortkastet uden at blive brugt, og efter at have haft Bryllup med Johnsen i April, fødte hun sit Barn i rette Tid i Novbr. O. R. A.

Anh. Johnsen dimitteret.

Der fremlagdes

No 27 En Skrivelse fra Justitsministeriet af 4de d. M.

Arst. Skjødte blev fremstillet, og foreholdt den fremlagte Skrivelse, ved hvis Indhold, navnlig Erstatningspaastanden han ikke havde Noget at erindre. Arst Skjødte erklærer paa Anledning, at det nok er muligt, at det var i Marts 1863 og ikke som tidligere forklaret i Sommeren 1865, at han opgravede Liget paa Jordrup Kirkegaard. Han vedbliver, at det ikke var for at nedgrave Bøger, men for at opgrave Cyprianus, at det Omhandlede passerede. Tanken derom havde han faaet ved at høre sin Svigermoders Fortælling om, at Cyprianus var nedgravet hos Kapemesteren, men han tør dog nu ikke paastaa, at hans Svigermoder ligefrem har opfordret til at opgrave Bogen; derimod var hans Kone Mariane enig i Planen og fulgte med til Stedet for at paavise Graven og stod ved Siden af ham, mens han gravede. - Med Hensyn til de Personer,

han har kureret paa, forklarer han, at de altid har lidt af udvendige Sygdomme, saasom Saar og Bullenskab, hvorimod han har anvendt Salve og desl, som han dels selv har lavet, dels kjøbt paa Apothecet. O. R.

Dommeren bemærkede, at han havde reqvireret Arst. Skjødtes sep. Kone sendt hertil fra Veile, hvor hun ligger paa Sygehuset for Syphilis, men at hun ikke var ankommet.

Derefter fremstilledes Anh. Thomas Pedersens Enke, der vedblev sin Benægtelse af enten at have opfordret Arst og Kone til at opgrave Liget paa Kirkegaarden eller at have fordrevet Foster paa sin Datter Mariane. Hun nægter overhovedet at have vidst, at Mariane har været frugtsommelig før sit Ægteskab med Arst. Arst nægter at have kjendt sin Kone da det Omhandlede skulde have været passeret, og han veed herom ikke Andet, end at han har hørt sin Kone, naar hun var i Skjænderi med Anh., bebreide denne, at hun for at fordrive et Foster for hende havde indgivet hende Noget, hvoraf hun var bleven spoleret indvendig. Anh vedblev sin Forklaring. O. R. Anh dimitteret.

Derefter fremstilledes Arstd. samt Arst. Hansen.

Arstd. forklarede paa Anledning, at da hun i Novbr f. A følte sig utilpas, sendte hun Bud til Arst. Skjødte og lod sig aarelade af ham.

Arst. Skjødte erkjendte Rigtighede heraf, samt at han saavel i dette som i andre Tilfælde har befattet sig med Aareladning. Han har aldrig selv anordnet Aareladning for Patienter, men naar Patienter forlangte at aarelades, har han gjort det uden at bryde sig om, hvad de feilede.

Arstd. forklarede, at de Gange hun var i Besøg paa Munkebomark, har hun ikke omtalt, at hun var gift med Mads, hvorom hun ikke blev spurgt. Hun nægter at have forbudt Pigen Ane at fortælle Dragonen, at hun var gift med Mads.

Arst. Skjødte nægtede at kunne erindre at have skrevet mere end eet Brev til Arst. Hansen, før denne indfandt sig her d. 5te Juni f.A.

Arst. Hansen indrømmede at han i Juli f. A givet Arstd. en Ring. Han nægter at have yttret til Arstd., at der var Mange i samme Forhold som han og hun, nemlig at en gift Kone havde en Kjæreste, med hvem hun skulde giftes efter sin Mands Død.

Arst Skjødte og Arstd. gjentog paany, at Arst Hansen længe før Mads Hansens Død har vidst, at Arstd. var gift med Mads, samt at han af deres Tale nødvendigviis har maattet kunne forstaae, at hans Ægteskab med Arstd. kun kunde finde Sted og derfor skulde bringes istand ved, at Mads blev myrdet; hvorfor Arst. Skjødte vedbliver, at Arst Hansen i Octbr f.A. lovede ham 200 rd med Mere for at bringe hans Ægteskab med Arstd. istand, hvilket som nævnt skulde skee ved et Mord paa Mads.

Arst. Hansen nægtede disse Forklaringers Rigtighed og vedblev sit Seneste.

Der fremlagdes.

No 28 til 30 En Rapport, 1 Straffe- og Daabs-Attest vedkommen Arstd.

Arstd. blev forelæst sin Forklaring til Rapp., som hun ratihaberede. Hun vedkendte sig Daabsattest med Bemærkning, at hun har troet at være født 18de Juli, ikke 18de Juni.

Der fremlagdes

No 31 til 32. En Rapport og en? Straffeattest vedk. Arst. Hansen.

Arst. Hansen blev forelæst sin Forklaring til Rapporten, som han ratihaberede. - O. R. Samtl Arst. afførte

? Hoff

P L Behrend.

Joh. Petersen

1868 den 12te Marts continuerede Forhøret i Kjøbenhavn.

Der fremlagdes

No 33 Udskrift af et i Veile d. 8de d M optaget Forhør

No 34 til 35 Daabs og Straffe Attest for Arst. Hansen

Arst. Skjødte blev fremstillet og forelagt sin Kones Forklaring i Forhøret No 33, men han vedblev, at hans egen tidligere Forklaring er den rigtige, altsaa at det var for at opgrave Cyprianus af Verniches Kiste, at han og hans kone opgravede Graven paa Jordrup Kirkegaard, samt at hans Kone i hans Overværelse har bebrejdet sin Moder at have indgivet hende et fosterfordrivende Middel.

Derefter fremstilledes Arst. Hansen der vedkendte sig Daabsattesten No 34.

O. R. Begge Arstst. afførte. Forhøret blev derpaa sluttet til Beskrivelse.

F. Christensen

P L Behrend.

Joh. Petersen

Aar 1868 den 27de Marts var den ved Allehøieste Rescript af 20de d.M. anordnede Commission til yderligere Undersøgelse og Paakjendelse af en Sag mod Arst Peder Pedersen Skjødte m. fl. samlet i Criminal og Politirettens Locale og fremlagd.

Til Commissionens Skriver antogs const. Protocolfører cand. jur. P.L. Skau der var tilstede.

Der fremlagdes

Nr. 1: Ovenmeldte Allerhøieste Rescript.

Det bemærkedes, at Commissionen havde henvendt sig til Kjøbenhavns Politidirecteur angaaende udnævnelse af Actor og Defensorer.

Mødet hævet.

C. A. Cold

P L Behrend.

P L Skau

Aar 1868 den 7de April var Commissionen atter sat i Criminal og Politirettens Forsamlingslocale.

Overpolitibetjent Christensen var Retsvidne.

Actor Procurator Mundt mødte og fremlagde Stævning og Indlæg med 27 Bilage og paastod Dom.

Defensor Procurator Salomonsen begjærede Anstand i 8 Dage.

Defensor Proc. Nellemann mødte ved Fuldm. Hastrup.

Anstanden bevilget til Tirsdagen den 14de April næstkommende Kl. 10.

P. L. Skau

P L Behrend

F. Christensen

Aar 1868 den 14de Aril var Commissionen sat i Criminal og Politirettens Locale.

Defensor Salomonsen ved Fuldmægtig Hindenburg mødte og fremlagde Indlæg med 1 Bilag.

Defensor Nellemann ved Fuldmægtig Hastrup begjærede Anstand i 8 Dage.

Actor var mødt.

Anstanden bevilget til Tirsdagen den 21de d.M. Kl. 10.

C. A. Cold

P L Behrend.

/ P. L. Skau

Aar 1868 den 21de April var Commissionen sat i Criminal og Politirettens Localer.

Defensor Proc. Nellemann m. og fremlagde Indlæg med 1 Bilag. Actor Procurator Mundt var mødt, exciperede^{xi} og indlod^{xii}. Defensor Proc. Salomonsen ved Fuldmægtig Hindenburg mødte og bemærkede, at han i Henhold til en ny Samtale med Arrestanten Skjødte, under hvilken denne havde erklæret sin Fragaelse for urigtig og erkjendt, at den af ham afgivne Tilstaaelse i enhver Henseende er rigtig, frafaldt sin Begjæring om nyt Forhørs Optagelse, hvorhos han indlod Sagen i Henhold til sit tidligere.

Commissionen fremlagde en Rapport af 17de d.M. Fra Arresten fremstilledes Lars Peter Jensen Stubdruphus, der ratihaberede^{xiii} sin Forklaring til den fremlagte Rapport, efterat den var ham forelæst. Han gjentog, at efter hvad han har kunnet forstaae, har Arrestanten Skjødte efter sine Udtalelser til ham, erkjendt sig skyldig i de af ham tilstaaede Forbrydelser og forklaret, at hans Fragaelse er foranlediget af Arrestanterne Gram og Johansen.

Opl. og rat. Cpr. dem.

Derefter fremstilledes Arrestanten Skjødte, der blev forelæst sin Forklaring til samme Rapport, som han ratihaberede. Han gjentog, at hans Fragaelse af hans Tilstaaelse ligeoverfor hans Defensor er urigtig og foranlediget af hans Medarrestanter, og at hans Tilstaaelse til Protocollen ere aldeles stemmende med Sandheden og af ham afgiven frivilligt og uden nogen som helst ulovlig Paavirkning.

Opl. og rat. Arst. aff.

Derefter fremstilledes fra Arresten Niels Johansen, som ligeledes blev forelæst sin Forklaring til Rapporten, som han ratihaberede. Han gjentog, at Arrestanten Skjødte for ham har tilstaaet sig skyldig i de

Forbrydelser han havde vedgaaet i Retten, men han nægter at have forledt Arrestanten til at fragaae Tilstaaelsen.

Opl. og rat. Cpr. dem.

Derefter fremstilledes fra Arresten Andreas Christian Christensen Gram, der blev forelæst sin Forklaring til samme Rapport, som han ratihaberede, dog med den Forandring, at det kun er Mordet og en Brandstiftelse, som Arrestanten Skjødte ligeoverfor han har vedgaaet sig skyldig i. Han nægter fremdeles at det er ham der har forledet Arrestanten Skjødte til at fragaae sine Tilstaaelser.

Opl. og rat. Cpr. dem.

Commissionen optog derefter sagen til Doms.

C. A. Cold

P L Behrend.

/P. L. Skau

Aar 1868 den 5te Mai var Commissionen atter samlet i Criminal og Politirettens Locale, og blev Sagen da reassumeret til Erhvervelse af yderligere Oplysninger. Arst. Skjødte var fristillet og forkl. p. Anledning at han kun 2 Gange har talt med Arst. Hansen, nemlig i Juni og Octbr. f.A. Ved deres Samtale i Juni f.A., under hvilken Arstd ogsaa var tilstede, yttrede baade Arst. Hansen og Arstd, at de vilde vente paa at blive gifte med hinanden, om det saa varede til de blev 50 Aar. Og da Mads og hans Helbredstilstand samtidig blev omtalt, sluttede Arst. heraf, at Arst Hansen allerede deng. vidste, at Arstd var gift med Mads. Arst erindrer derimod ikke, at han allerede dengang lovede Arst Hansen at fremme Arst Hansens Ægteskab med Arstd. Dette var derimod Tilfældet, da de den 3die Octbr. f.A fulgtes fra Kolding til Stubdrup og paa Veien dertil var det, at det blev omtalt mellem dem, at Mads skulle skaffes af Veien paa en saadan Maade, at Arst Hansen efter Arst's Mening nødvendigv maatte forstaae, at der var Tale om et Mord paa Mads. Ved samme Leilighed var det, at Arst Hansen lovede Arst de 200 rd med videre for at skaffe ham sammen med Arstd, og omtalte Arst Hansen da, at han til Foraaret vilde tage Tjeneste hos Arstd som Karl og gifte sig med hende henad Sommeren, hvilken Fremgangsmaade han aabenbart vilde bruge for at afvende Mistanke fra ham for at være delagtig i Mordet paa Mads. Hvorfor Arst og Arstd ikke ligefrem have udtalt deres Planer om Madses Mord for Arst Hansen enten mundtligt eller i Brevene, kan Arst ikke sige. Dog bemærker han med Hensyn t Brevene, at han frygtede, at de kunde falde i Hænderne paa andre. Grunden til denne deres Forsigtighed har imidlertid saavel været den, at de frygtede at Arst skulde misbillige deres Planer. Mellem Arst og Arst Hansen har der aldrig været omtalt eller antydnet nogen anden Maade, hvorpaa Mads kunde skaffes af Veien end Mads's Mord. Navnlig har Arst Hansen end ikke vidst, at Arst gav sig af med overtroiske Kunster. Som ovennævnt faldt Arst's og Arst Hansens Samtale den 3die Octbr. f.A. paa Veien fra Kolding til Stubdrup mens de vare ene. Hjemme hos Mads havde Arst, Arstd og Arst Hansen ingen samtidig Samtale. Men efterat Arst og Arst Hansen samme Nat vare fulgtes til Kolding kom Arstd næste Morgen ind til dem, og blev paa Arst's Bopæl hos Arst Hansen hele det paafølgende Døgn, mens Arst om Dagen var paa Arbeide og om Natten tog Logie i Byen. Den Dag talte de vel alle 3 sammen, baade om Middagen og om Aftenen, naar Arst kom hjem, men han erindrer ikke, om deres Planer med Mads dengang blev omtalte, og han bemærker, at Arstd og Arst Hansen dengang syntes at undgaae at tale om Sagen, fordi de begge vilde have skjult for hinanden, hvad de havde lovet Arst.

Opl. og rat. Arst aff.

Derefter fremstilledes Arstd, der vedblev at hun ved sine 2 første Sammenkomster med Arst Hansen havde meddelt denne, at hun ikke var gift med Mads men kun ved et slags Testamente bundet til ham, og havde Arst Hansen da yttret, at han vilde vente efter hende i 3 Aar. Da de efter deres 3die Sammenkomst fulgtes fra en Dandsebod i Kolding ad hendes Hjem til, var det, at hun sagde til Arst Hansen, at han ikke skulde vente efter hende, thi de kunde dog ikke faae hinanden, da hun var gift med Mads, og hertil svarede Arst Hansen, at han dog vilde vente efter hende i 3 Aar som tidligere aftalt. Fra den Tid vidste Arst Hansen altsaa at hun var gift. Naar hun foretog sine Reiser til Fyen, som varede nogle Dage, indbildte hun sin Mand, at hun tog til Kolding og syede, og han var altsaa uvidende om hendes Reiser. Saagodtsom hver Gang hun var sammen med Arst Hansen, var deres paatænkte Ægteskab paa Bane. Fra hvilken Tid Arst Hansen har vidst eller kunnet indse, at deres Ægteskab skulde fremmes ved et Mord paa Mads, kan hun ikke sige bestemt. Hun troer vel, at det allerede har været Tilfældet fra Juni f.A., men i alt fald maa det have været Tilfældet fra den 3die Octbr. f.A. Da hun nemlig bemeldte Aften eller Nat sad med Arst Hansen ude i Haven, sagde hun til Arst Hansen: "Min Mand vil ikke skilles fra mig, Vor Herre vil ikke skille os ad, der er altsaa ikke andet for, end at han bliver skaffet af Veien paa anden Maade". Hertil svarede Arst Hansen vel intet, men gav sig til at le, men efter Arstd's Mening kan han i alt fald fra det Øieblik af ikke have været uvidende om Mordplanen mod Mads. Naar hun og Arst Skjødte ikke have udtalt sig tydeligere om denne Plan til Arst Hansen, har Grunden kun været den, at Arst Hansen efter hendes Mening godt har kunnet forstaae, hvad der var Tale om. Og naar hun ikke i Brevene har udtalt sig tydeligere, har Grunden været den, at Arst Hansen til hende har udtalt sin frygt for, at hendes Breve skulde falde i andres Hænder. At Arst Hansen vilde misbillige Planen, har hun aldrig frygtet for. Mellem hende og Arst Hansen har der ikke været omtalt nogen anden Maade, hvorpaa deres Ægteskab kunde fremmes, end Mads's Mord. Hun har nok sagt til Arst Hansen, at Arst Skjødte havde Bøger, der kunde skille Ægtefolk ad, men der har ikke været Tale om, at deres Ægteskab skulde fremmes ved overtroiske Kunster af Arst Skjødte. Den 3die Octbr. f.A. var hun og de 2 andre Arstr ikke samtidigt samlede hjemme paa hendes Bopæl. Næste Dag henad Middag gik hun derimod til Kolding og var der sammen med Arst Hansen paa Arst Skjødtes Bopæl i hen ved et Døgn. Arst Skjødte var hjemme om Middagen og om Aftenen og efter hendes Paastand ogsaa om Natten, men hun erindrer ikke, at der faldt anden Samtale mellem dem om, hvad der forestod, end at Arst Skjødte sagde til Arst Hansen, at naar denne næste Gang fik Brev, skulde alt være i Orden saa at han kunde komme over og blive hos Arstd. Arstd nægter at have forbudt Ane Marie Christensen at sige til Arst Hansen, at hun var gift med Mads. Derimod er det nok muligt at Arstd den 3die Octbr har sagt til Arst Hansen: "Nu kommer du ikke igjen førend han er død". Dog erindrer hun ikke bestemt at have brugt denne Yttring. Arst Hansen har flere Gange spurgt om, hvad Arsts og Mads's Eiendom var værd, hvortil hun har svaret 3 a 4.000 rd. Da Arst Hansen efter Madses Død var ovre hos hende og var blevet underrettet om, hvad der var sket, sad han ved hendes Seng og lo og var fornøjet. Hun sagde da til ham, at han ikke skulde være saa fornøjet og glad, da han nok skulde komme med ligesom de andre. Men hertil svarede Arst Hansen, at det skulde han nok blive fri for; thi han vilde sige, at han ikke havde vidst, at hun var gift og ingen Del havde i Mordet, og naar han blot holdt fast derved kunde Øvrigheden ikke gjøre ham noget.

Opl og rat. Arstd aff.

Derefter fremstilledes Arst Hansen og bl foreh. de foreg af Arst Skjødte og Arstd afg Forkl., samt formanet til Sandhed men han henh sig til sit forrige, idet han benægter Rigtigheden af de afgivne Forkl og navnl, at det af Arst Skjødte skulde være sagt ham ligefrem, at Mads skulde skaffe af Veien, eller i øvrigt brugt saae udtr, at det var aabenbart, at der sigtedes til Mads's Død. Ligel benægter han, at Arstd har sagt ham, at

Mads maatte skaffes af Veien, da han ikke vilde skilles fra hende og Vor Herre ikke vilde skille dem ad, eller at han efter Mads's Død skulde have udtalt sig hos hende om, hvorledes han ville bære sig ad, naar han kom i Retten. Han bl derefter forelæst de af Christiane Hansen, Thuesens Hustru, samt af Ane Marie Christensen afgivne Forklaringer, og medens han ikke har noget at erindre mod den førstes, maa han derimod benægte den sidstes Forklar forsaavidt den gaaer ud paa, at hun skulde have sagt til ham at han kunde blive gift med Ane, naar hun var bleven Enke, eller at Arstd skulde have sagt til ham, nu kommer du ikke igjen, førend han er død. Arst blev derefter paany foreholdt de i de frl Breve forekommende Udtryk, men han paastaaer, at han ved det, der omtales i samme, som Peter skulde faae istandsat, og hvorfor Arst ikke vilde glemme ham, ikke har tænkt sig andet, end at Arst Skjødte skulde skaffe ham og Arstd sammen i Ægteskab. Han angiver nu, at han har tænkt sig, at Mads skulde kunne udaccorderes af Stedet. Han tilføier at ved Juletid 1866, da Arstd besøgte ham Fyen, omtalte hun, at hun ønskede hun var død, og vil da Arrestanten da have sagt til hende, at hun da ikke maatte gjøre en Ulykke enten paa sig selv eller paa ham hvorved han sigtede til Mads; men dengang kjendte han endnu ikke til Arst Skjødte og havde altsaa ikke nogen Tanke om, at Arst Skjødte skulde tage Mads af Dage. Han paastaaer nu ogsaa, at han ikke engang senere har fattet nogen saadan Tanke; men at han alene vil have tænkt sig, at Hindringen for deres Ægteskab blev fjernet ved, at Mads blev udaccorderet eller fik sit Ophold paa Stedet. Han maa saaledes benægte sin tidligere under Sagen afgivne Forklar, der paany blev ham foreholdt, forsaavidt den afviger fra hans nu afgivne, og erkjender ikkun, at han har havt Formodning om at Arstd og Mads vare gifte, men derimod ikke, at han nogensinde efter Jul 1866 skulde have gjort sig nogen Tanke om, at det var Planen at rydde Mads af Veien.

Opl og rat. Arst aff.

Fh. udsat

C. A. Cold

P L Behrend.

/P. L. Skau

Aar 1868 den 19 Mai var Commissionen atter samlet i Criminal og Politirettens Locale.

Arstrne og Arstd bl. frst.

Der frls en Skr fra Andst m.fl Herreders Comptoir med 1 Bilag.

Arst Hansen bl forel det frl men vedblev at benægte Rigtigheden af Ane Marie Christensen Forklaring. Arst Skjødte og Arstd bl derpaa forelæst deres i forrige Møde afgivne Forklaringer, som de paany ratihaberede og gjentog for Arrestanten Hansen, hvem de foreholdt hvad de om ham havde udsagt, men Arst Hansen vedblev sine Forklaringer, idet han kun nu indrømmede Rigtigheden af, at han formentlig den 4de Octbr f.A. et helt Døgn var sammen med Arrestantinden paa Arst Skjødtes Bopæl.

Arst Hansen erkj. , at han gjentagne Gange under Forhørene i Kolding har erkjendt, at han havde Formodning om at Arstd var gift med Mads og Mistanke om at hans Ægteskab med Arstd skulde fremmes ved et Mord paa Mads, og det uagtet det hver Gang af Dommeren blev foreholdt ham, at han sandsynligvis vilde blive straffe efter denne Forklaring hvor tilbageholdende den end var. Arst fastholdt imidlertid sin seneste Forklaring om, at han end ikke har havt nogen Tanke om, at hans Ægteskab med Arstd skulde fremmes ved en Forbrydelse navnlig ved et Mord paa Mads.

Opl og rat. Arstrne og Arstd aff.

Fh bl al til Beskr for at tilstilles Actor.

C. A. Cold

P L Behrend.

/ P. L. Skau.

Aar 1868 den 4de Juni var Commissionen atter samlet i Criminal og Politirettens Locale.

Actor Procurator Mundt var m. og fremlagde en Afskrift af et Reassumtionsforhør tilligemed Det i Comm's Møde d 19de Marts frl Bil. samt exciperede (gjorde indsigelse) og indlod.

Defensorerne Proc. Salomonsen og Nellemann exciperede og indlode ligeledes.

Commissionen optog paany Sagen til Doms.

C. A. Cold

P L Behrend.

/ P. L. Skau

Aar 1868 den 25de Juni var Commissionen atter samlet i Criminal og Politirettens Locale, hvor da afsagdes følgende **Dom**:

Efterat der i Anledning af en opstaaet Formodning om at Husmand Mads Hansen af Stubdrup Mark i Veile Amt, der i December Maaned f.A. var fundet druknet i Vester Nebel Aae, var bleven myrdet, uden at det ved den af den ordinaire Underdommers indledede Undersøgelse var lykkedes at tilveiebringe nærmere Oplysning desangaaende og navnlig om Gjerningsmanden til Mordet, ved allerhøieste Rescript af 21de Februar d. A. var overdraget undertegnede Criminalretsassessor Behrend at fortsætte den i førnævnte Anledning paabegyndte Undersøgelse og i øvrigt foretage de nødvendige Skridt for at tilveiebringe Oplysning i den nævnte Sag og den saaledes nedsatte Undersøgelsescommission havde tilendebragt sine Undersøgelser og om Udfaldet gjort Indberetning til Justitsministeriet, - er det ved allehøieste Commissorium af 20. Marts næstefter overdraget nærværende Commission yderligere at undersøge og paakjende den nævnte Sag, under hvilken de efternævnte Personer tiltales for de ved hver især anførte Forbrydelser, nemlig:

- 1) Arrestanten Peder Pedersen Skjødte for Mord, Brandstiftelse og Krænkelser af Gravfreden
- 2) Arrestantinden Ane Pedersen, Mads Hansens Enke, og
- 3) Arrestanten Hans Christian Hansen, begge for Meddelagtighed i Mord.

I) Arrestanten Peder Pedersen Skjødte er ved egen af det i øvrigt Oplyste bestyrkede Tilstaaelse overbevist at have gjort sig skyldig i de ham paasigtede Forbrydelser, og hvad først angaar Sigtelsen for Mord ere de nærmere Omstændigheder herved efter det oplyste og navnlig ogsaa Arrestantinden Ane Pedersen, Hansens Enkes Forklaring og Tilstaaelse i det Væsentlige følgende.

Efterat der den 3die Decbr. f. A. var indkommen en Anmeldelse til Jerlev – Brusk Herreds Comptoir i Kolding om at Husmand Mads Hansen af Stubdrup Mark var fundet druknet i Vester Nebel Aa, og Fogden i den Anledning havde indfundet sig paa den Afdødes Bopæl samt den constituerede Districtslæge ved en foreløbig Undersøgelse af Liget havde forefundet et rundt Hul aldeles lig et Skudskaar i Underlivet med tilsvarende Hul i den afdødes Klæder, uden at det oplystes, hvorfra dette hidrørte, idet det angaves, at Saaret muligen kunde hidrøre fra Spidsen af en Brandhage, som var benyttet til at drage Liget op af Vandet med, blev der den 6te samme Maaned foretaget en legal Obductionsforretning af Physicus og Districtslægen, ved hvilken der, ifølge det af dem afgivne Visum et Repertum^{xiv} fandtes i Hjertekulen omtrent 1 Tomme under Brystbenets Spids og lidt til venstre for Midtlinien et Saar af cirkelrund Form, hvis Diameter var 1¼ Tomme og hvis Rande vare let takkede og i den øverste Del af Underlivshulen en del Hagl (i alt 11 a 12) samt en større Klump, der viste sig at være Papir, hvorpaa man endnu kunne læse det Trykte, ligesom der til høire og venstre herfor i det Maven opfyldende Blodcoagel^{xv} fandtes Stykker af Tøi, baade Lærred og Vadmel. Obducenterne erklærede derhos, at Saaret var et absolut dødeligt Skudskaar og ikke frembragt med nogen Brandhage, at den afdøde dog maatte antages endnu at have aandet efterat være kommet i Vandet, om end Aandedrættet kun havde været svagt og Bevidstheden borte, samt at der efter samtlige Omstændigheder navnlig ogsaa Skuddets Retning, næppe forelaa noget Selvmord. Under den fortsatte Undersøgelse angav Arrestantinden, at hende Mand var bleven dræbt af Arrestanten Skjødte

uden Foranledning fra hendes Side og endog imod hendes udtrykkelige Formaning, for at bringe hende sammen i Ægteskab med Arrestanten Hansen, hvem hun havde lært at kjende, medens han var i Militærtjeneste i Kolding som Dragon, men Rigtigheden heraf benægtede Skjødte i længere Tid, indtil han for Undersøgelsescommissionen afgav Tilstaaelse om at have myrdet afdøde Mads Hansen efter dennes Hustru, Arrestantindens Tilskyndelse, hvilket denne nu ogsaa erkjendte.

Arrestantinden, der i Marts 1861 i en Alder af 17 Aar var efter hendes Faders Raad bleven gift med hendes afdøde Mand, der da var 36 Aar gammel, følte sig ikke lykkelig i sit Ægteskab, skjønt hun erkjender, at hendes afdøde Mands Forhold imod hende stedse var godt, og kom efterhaanden i Forhold til andre Mandspersoner.

I Efteraaret 1866 traf hun saaledes sammen med Arrestanten Hansen paa en Dandsebod i Kolding og mødtes de derefter jævnligt og havde legemlig Omgang med hinanden, idet hun efter sin Forklaring havde fattet Kjærlighed til ham, ligesom han den 15de Novbr. s. A. besøgte hende i hendes Hjem og endog tilbragte Natten sammesteds, uden at hendes Mand skal have mærket hans Nærværelse. Efterat Arrestanten Hansen var vendt tilbage til sit Hjem i Fyen, besøgte hun ham der den 27de Decbr., men Forholdet blev derefter afbrudt, indtil hun i det paafølgende Aars Mai Maaned henvendte sig til sit Sødskendebarn Arrestanten Skjødte, hvem hun betroede sit Forhold til Hansen og sit Ønske om at blive af med sin Mand, i hvilken Anledning Skjødte, der lovede at tage sig af Sagen, tilskrev Arrestanten Hansen et Brev, som havde til Følge at denne i Juni Maaned reiste til Kolding og fornyede Forbindelsen med Arrestantinden, samt gjorde Bekjendtskab med Arrestanten Skjødte. Under stadig Brevveksling fortsattes Forbindelsen og i Juli Maaned gjorde Arrestantinden et Gjenbesøg hos Arrestanten Hansens Familie, ligesom Arrestanten Hansen i October f. A. paa Hjemveien fra Randers, hvor han havde været indkaldt til Tjeneste, lagde Veien over Kolding og en Aften ledsaget af Arrestanten Skjødte besøgte Arrestantinden i hendes Bopæl.

Efter Arrestantindens Forklaring har hun lige fra det Øieblik hun blev bekjendt med Arrestanten Hansen, hvem hun allerede 3die Gang, de var sammen, vil have fortalt, at hun var gift, næret det Ønske at blive af med sin Mand og har hun ogsaa til Arrestanten Hansen yttret Haab om, at han vilde dø om 1 eller 2 Aar, da han havde et svagt Bryst, men da hun i Maj 1867 henvendte sig til Arrestanten Skjødte om at blive af med sin Mand var det hende allerede bevidst, at dette ikke kunne ske paa anden Maade end ved at han tog Livet af ham, hvilket Skjødte ogsaa strax villig gik ind paa, ligesom der ogsaa under Sammenkomsten med Arrestanten Hansen den 5te Juni blev talt om af skaffe Mads afveien paa en saadan Maade, at det maatte forstaaes at han skulde dræbes, skjønt dette ikke ligefrem udtaltes, og billigede Arrestanten Hansen efter hende Forklaring deres Aftale og lovede ikke at glemme Arrestanten Skjødte. Denne Arrestant har derimod paastaet, at der dengang endnu ikke var Tale om, at der skulle øves noget ondt mod Mads, skønt han lovede dem sin Hjælp for at de kunde komme sammen. Efterat Arrestanten Hansen var reist hjem igjen i Juni Maaned s. A. har Arrestantinden efter Arrestanten Skjødtes Forklaring hyppigt talt med ham om, at rydde hendes Mand Mads af Veien, og efter de gjensidige Besøg i Juli og October i tiltagende Grad opmuntret og presset ham til at udføre Gjærningen og flere Gange sendt sin Mand ind til Arrestanten Skjødte, for at denne efter Aftale skulde dræbe ham, naar han fulgte ham Hjem, hvilket imidlertid ikke skete, da han ikke kunde bestemme sig dertil. Arrestanten Skjødte skulde efter sin Forklaring have 300 Rd. af Arrestantinden, ligesom Arrestanten Hansen havde lovet ham 200 Rd. medens Arrestantinden derimod forklarer, at Arrestanten Skjødte først forlangte en Sum i Penge, maaske 300 Rd. men dog lod sig nøie med

et Sæt Bryllupsklæder samt Mads's Klæder, naar han var død, ligesom hun i Løbet af Sommeren lod ham faa Smør 4 af 8 Sk. billigere pr. Pund end hun kunde faae hos Kjøbmanden. For at faae en bekvem Leilighed til at udføre Mordet, om hvis Udførelse Arrestanten Skjødte og Arrestantinden erkjender begge at have været fuldstændig enige, indgav Sidstnævnte sin afdøde Mand Ideen om at lade opføre en Vognport ved Hjælp af Arrestanten Skjødte, hvorved denne kunde faa Anledning til at komme i Huset. Arrestanten Skjødte kom ogsaa Fredagen de 29de Novbr. s. A. over til Mads Hansens Bolig i Stubdrup og medbragte Krudt og Hagel samt en dobbeltløbet ladt Bøsse, som han dog tog hjem med om Aftenen, men medtog den paany Løverdag Morgen og skjulte den i Tørvehuset de følgende Dage. Mandag Eftermiddag den 2den Decbr gik Arrestanten og afdøde Mads Hansen, der vare blevne enige om at stjæle et Træ i den nærliggende Skov, hvilket Arrestantinden netop havde tilraadet dem at tage sammesteds i Stedet for i en fjernere liggende, for at det paatænkte Mord, naar det var udført, lettere kunde faa Udseende af et Selvmord, ud for at udsøge et saadant, som de kunde stjæle sammen idet Arrestanten og Arrestantinden aftalte endog i Mads Hansens Overværelse, der var tunghør, at Mordet skulde udføres samme Nat, og forblev Arrestantinden, der paa Grund af sin frugtsommelige Tilstand ikke kunde sove, oppe, efterat hendes Mand og Arrestanten vare gaaede til Sengs, og vækkede dem omtrent 1½ efterat have lavet Kaffe til dem, som de drak, hvorpaa de forlode Huset Klokken omtrent 2. Arrestanten Skjødte, der foruden en Saug^{xvi} medtog sin i begge Løb med Hagl ladte Bøsse, under Paaskud af, at de muligen kunde træffe nogle Ænder i Aaen, fulgte nu med afdøde Mads Hansen, idet han gik paa dennes høire Side og bar Bøssen i venstre Arm over Ferup Veien og langs med Vester Nebel Aa, og da de kom til et Gjærde tæt ved Aaen, spændte han Hane paa det venstre Løb for at fuldbyrde Mordet. Da de vare komne over Gjærdet, aftrak Arrestanten derpaa, idet Bøssen hvilede i hans venstre Arm, den spændte Hane, idet han var vis paa at Skuddet efter deres Stilling til hinanden maatte ramme Mads, der ikkun var fjernet fra Bøsseløbene i en Afstand af ¼ Alen, i Brystet eller Underlivet og i den bestemte Hensigt efter den forud lagte Plan at dræbe ham. Efter hans Forklaring sagde Mads Hansen, efter at Skuddet havde truffet, ikke andet end "Aa ja ja", og styrtede derefter af sig selv i Aaen, idet Bredderne paa det Sted, hvor de gik, vare meget steile, og Arrestanten lod ham ligge og gik hjem til Arrestantinden og fortalte hende det Passerede, medens sidstnævnte dog paastaaer, at Arrestanten ikkun sagde, at han havde pirret Mads i Aaen, men ikke, at han havde skudt ham, hvilket hun først vil have faaet at vide, da Haglene ved Obductionsforretningen bleve fundne i Liget. Efterat Arrestanten havde spist og drukket hos Arrestantinden og prøvet 2 af den Myrdedes Frakker og en Vest, samt aftalt, hvad de skulde forklare om det Passerede, gik han hjem om Morgen, men kom igjen om Middagen og deltog med en Nabo i at lede efter Liget, som ogsaa af denne blev fundet liggende i Aaen i en kort Afstand fra det Sted hvor den Myrdede efter Arrestantens Forklaring var styrtet i Vandet.

Arrestanten Skjødte, der i øvrigt har forklaret, at han aldrig havde haft et ondt Ord med afdøde Mads Hansen, men tvertimod levede med ham, som de vare gode Venner, er saaledes overbevist at have efter Tilskyndelse af dennes Hustru Arrestantinden Ane Pedersen, med Overlæg skilt ham ved Livet.

Forsaavidt Arrestanten endvidere sigtes for Brandstiftelse er han paa samme Maade overbevist om at have gjort sig skyldig i 3 Brandstiftelser.

Han har saaledes Natten mellem den 30te og 31te Mai 1858 uden foregaaende Aftale med nogen, stukket Ild paa et Hus på Harthe Mark, der tilhørte hans Broder Søren Pedersen Skjødte, hos hvem han dengang opholdt sig og hvem han var bleven vred paa, uden at han nu vil kunne mindes hvorfor. Foruden Arrestantens Broder og dennes Hustru Sidsel Marie Jensen samt 2 smaa Børn, var Huset beboet af hans

Forældre Peder Sørensen Skjødte og Hustru som vare paa Aftægt hos Sønnen. Da Arrestanten kom hjem om Aftenen forinden de andre og var alene, tog han en Haandfuld Blaar^{xvii} paa Loftet og stak den op i Taget udvendig paa Husets vestre Gavl, længst borte fra Sovekamrene, der vare i den østre Ende af Huset, som var bygget i en Vinkel, og da Familien derefter var komne hjem og gaaet i Seng med Undtagelse af hans Fader, gik han ud, slog Ild i et Stykke Fyrsvamp og fæstede derpaa den brændende Svamp ved Hjelp af en Knappenaal fast i Blaarene. Idet Arrestanten nu antog, at Ilden nok vilde fænge af sig selv, gik han igjen ind i Huset og i Seng i samme Værelse hvor hans Fader ogsaa var gaaet til Sengs, Klokken mellem 12 og 1. Noget efter stod Huset i lys Lue og nedbrændte aldeles, men Beboerne opdagede Ilden i tide og reddede dem ud af Huset, ligesom en stor Del Indbo blev reddet. Ved branden, som Arrestanten vil have foranlediget fornæmmeligen for at hævne sig paa Broderen, men tillige for at faa Arbejde ved Stedets Gjenopbyggelse, led Søren Pedersen, skjønt Stedet var assureret for 200 Rd. hvoraf blev udbetalt 192 rd., Tab, idet kun de 9 Fag af 13 vare assurerede, ligesom der ogsaa brændte for omtrent 40 rd. usassureret Indbo for ham, og hans Fader mistede Indbo og Klæder til en Værdi af c. 30 rd., men begge have frafaldet Krav paa Erstatning.

Arrestanten har derhos efter en forklaring efter Forslag af Arrestantinden Ane Pedersens Fader, afdøde Peder Pedersen Teglblænder, sat Ild paa dennes Hus paa Stubdrup Mark, der afbrændte Natten til den 11te August 1860, idet afdøde Peder Pedersen efter Angivende havde lovet ham, at han, naar han vilde afbrænde Stedet for ham, der var daarligt og raaddent, skulde faa Arbejdet ved dets Gjenopbyggelse og i Arbejdsløn herfor samt for Brandstiftelsen faa i alt 50 rd. Da Arrestanten var gaaet ind herpaa, gik han den paagjældende Nat hen til Stedet, der bestod af Stuehus og et ligeoverfor beliggende Udhus, stak noget Blaar og i Taget paa Stuehusets nordvestlige Hjørne ved et til samme stødende Halvtags Tørvehus, antændte et stykke Fyrsvamp og hæftede den brændende Svamp i Blaaret, hvorefter han, der antog at den nok vilde fænge, gik hjem igjen uden at vække det antændte Huses Beboere, der laae og sov omtrent midt i Huset og ikke vare underrettede om, at Ilden vilde blive paasat den Nat. Stuehuset nedbrændte helt, hvorimod Udhuset blev staaende, men Beboerne, der bestode af Eieren og hans ovenmeldte Datter, samt en daværende Tjenestedreng nu Murer Peder Jørgensen og et Fruentimmer Else Cathrine Vind, Krogh's Hustru, der var i Besøg tilligemed 2 Børn, hun havde i Pleie, bleve itide vækkede, saa at ingen af dem kom til Skade. Stedet var assureret for 350 rd., hvoraf blev udbetalt 342 Rd. 3 Mark, men Beboerne mistede en del uassureret Løsøre, hvoriblandt Peder Jørgensen led et Tab af 13 af 14 rd. Værdi, Krogh's Hustru mistede nogle Smaagjenstande af ca 3 rd. Værdi og Børnene noget Tøi til en Værdi af ca. 2 rd., uden at der dog for Beboernes Vedkommende er nedlagt Paastand om Erstatning.

Natten mellem den 21de og 22de Marts 1861 har Arrestanten endelig efter Opfordring af Husmand Mads Madsen af Harthemark afbrændt et sammesteds beliggende Hus, som tilhørte dennes Stedfader Peder Jensen Gjesten, og som han havde overtaget mod Aftægt til hans Moder og Stedfader, men som han var utilfreds med, fordi det laae i en forkert Retning, havde en daarlig Overdel og ikke var indrettet efter hans Ønske. De bleven enige om, hvad Mads Madsen, der har været indbragt under Undersøgelsen, men senere har set Leilighed til i Arresten af aflive sig ved Hængning, ogsaa har erkjendt Rigtigheden af, at Arrestanten mod en Betaling af 20 rd og Arbejdet ved Husets Gjenopførelse, skulde afbrænde Stedet en Nat, uden at Madsen dog vilde vide Tiden bestemt, og at Ilden skulde paasættes i et Skur i det sydøstlige Hjørne, for at Ilden, da Stedet dannede en Vinkel, strax kunde bemærkes. Efter den saaledes truffne Aftale udførte Arrestanten Ildspaaættelsen den paagjældende Nat ved at stikke noget Blaar op i Taget paa det anførte Sted og antænde dette ved med en Knappenaal at fæste et Stykke tændt Fyrsvamp deri og fjernede sig strax uden at vække nogen af Beboerne der bestode af Mads Madsen og dennes Moder Peder Jens

Gjestens Hustru Ane Kirstine Jensdatter, idet hendes Mand var fraværende i Tjeneste som Røgter i Vrandrup, som begge maatte forlade Stedet nøgne og ikkun fik reddet Hesten og Køerne, medens 1 Kalv og 6 Faar indebrændte, ligesom en Del uassureret Løvsøre brændte eller blev beskadiget. Hele Udhuset samt Stuehuset paa Ydermuren nær, brændte, og af Assurancesummen 320 rd blev der udbetalt 267 rd. Arrestanten, der ved Bortgang havde set Stedet i Brand, forinden han naaede sin Bolig hos en Broder, fik senere af Madsen den lovede Betaling og Arbeidet ved Husets Gjenopførelse.

Med Hensyn til de ommeldte Brandstiftelser har Arrestanten paaberaabt sig, at han ikke i noget af de ovennævnte Tilfælde har anset Beboernes Liv udsat for Fare, idet han ved den første Leilighed selv forblev vaagen, og vilde have gjort Anskrig, hvis hans Fader ikke var vaagnet, og ved de 2 andre Leiligheder antog, at de paagjældende, som havde formaaet ham til Forbrydelsen, selv vilde passe paa, men om man end med Hensyn til Brandstiftelsen paa Søren Pedersen Skjødtes Hus vil lægge Arrestantens Forklaring til Grund, hvorefter han ikke vil have indset, at Andres Liv derved udsattes for aabenbar Fare, maa det derimod statuere, at Arrestanten ved de tvende andre Brandstiftelser, maa have indset, at saadan Fare var tilstede efter den Tid paa hvilken Ilden paasattes, og da Beboerne efter hvad der var oplyst, ikke vare underrettede om Tiden paa hvilken Ilden vilde udbryde, men tvertimod maa antages at have sovet, uden at Arrestanten foretog sig noget for at vække dem, eller forud havde advaret vedkommende.

I Henseende til Sigtelsen for Krænkelser af Gravfreden er det af Arrestanten vedgaaet, at han, der ønskede at komme i Besiddelse af en Bog "Cyprianus" kaldet, som han havde hørt, at en paa Jorderup Kirkegaard begravet Mand skulde have med sig i Kisten, har en Nat i Marts Maaned 1863 i Selskab med sin senere fraskilte Hustru, Mariane Christensen, der medbragte en Spade, men som for øvrigt efter sin Forklaring kun vil have antaget, at Hensigten var at nedgrave nogle saakaldte Trolddomsbøger, som hendes Mand vilde skille sig ved, paa Kirkegaarden, begivet sig derhen og derpaa gravet med den medbragte Spade ned i en Grav han feilagtig antog for den paagjældende afdøde Mands, indtil han kom til en næsten forraadnet Kiste, i hvilken der imidlertid ingen Bog fandtes, hvorfor han kastede Graven tildels til igjen og gik hjem. Ved den saaledes foretagne Opgravning er for øvrigt efter hvad der er oplyst, ingen videre Skade sket.

I Henhold til det anførte vil Arrestanten Peder Pedersen Skjødte, der er født den 27de Januar 1833 og ikke funden forhen straffet efter Dom, være at dømmes efter Straffelovens § 190^{xviii} til at straffes paa Livet hvorved i Overensstemmelse med samme Lovs § 62 bortfalder Spørgsmaalet om yderligere Straf efter §§ 280, 281 og § 158.

Arrestanten vil derhos blive at tilpligte at udrede i Erstatning til Landbygningernes Brandforsikring efter den derom nedlagte Paastand Beløbet af de ovenfor anførte af samme udbetalte Branderstatninger, hvortil endnu kommer 15 rd, der er udredet i Taxationsomkostninger, eller i alt en Sum af 817 rd 3 mk.

II) Arrestantinden Ane Pedersen, Mads Hansens Enke, der tiltales for Meddelagtighed i Mord, er som allerede anført ved egen af det iøvrigt Oplyste bestyrkede Tilstaaelse overbevist at have gjort sig skyldig i den hende saaledes paasigtede Forbrydelse, idet hun, der strax efterat hun i Efteraaret 1866 var kommet i Forhold til Arrestanten Hansen, nærede det Ønske at blive af med sin Mand for at kunne gifte sig med Arrestanten, allerede i Mai f. A. henvendte sig til Arrestanten Skjødte og betroede ham sine Ønsker i denne Retning skjønt hun tænkte, at det ikke kunde skee, uden at Arrestanten Skjødte tog Livet af hendes Mand og senere hyppig har talt med ham om at faae Manden ryddet af Veien og opmuntret ham til denne Gjerning under Løfte om Vederlag og navnlig efter Sammenkomsterne med Arrestanten Hansen i Juli og

October Maaned s. A. yderligere presset Arrestanten Skjødte til at foretage Mordet. I dette Øiemed har hun efter sin Tilstaaelse ogsaa nogle Gange sendt sin afdøde Mand ind til Arrestanten Skjødte i Kolding, for at denne, naar han fulgte ham hjem, kunde faa Leilighed til at dræbe ham, og endelig fandt hun i samme Øiemed paa Ideen om Vognportens Opførelse, ved hvilken Leilighed der blev truffen bestemt Aftale mellem hende og Arrestanten Skjødte om, at Mordet nu skulde udføres, ligesom hun tilraadede at tage Træet om Natten i en nærliggende Skov og endnu samme Aften aftalte Mordet med Arrestanten Skjødte, uden at hun dog vil have truffet Aftale om Maaden, hvorpaa det skulde udføres, og blev oppe og vækkede ham og hendes Mand for at de om Natten kunde komme ud sammen, og Mordet blive fuldbyrdet. Efter Arrestantindens Forklaring og Tilstaaelse som i alt Væsentligt stemmer med den af Arrestanten Skjødte afgivne, er det hende, der oprindeligt har foreslaaet ham Mordet paa hendes Mand Mads Hansen og hos ham opvakt Tanken om Forsættet til at tage denne af Dage, og senere er hun vedblevet med sine Tilskyndelser i stigende Grad, indtil det lykkedes hende at faa Mordet udført.

Arrestantinden, der er født den 18de Juni 1843 og ikke funden forhen straffet, vil derfor være at dømme efter Straffelovens § 52^{xix}, sammenholdt med § 190, til at straffes paa Livet.

III) Arrestanten Hans Christian Hansen, der ligeledes tiltales for meddelagtighed i Mord er baade af Arrestanten Skjødte og Arrestantinden Ane Pedersen sigtet for at være meddelagtig med dem i Mordet paa Sidstnævntes Mand Mads Hansen. Det er saaledes af Arrestantinden blandt Andet forklaret, at hun vel i de 2 første Sammenkomster med Arrestanten Hansen havde indbildt denne, at hun ikke var gift med Mads, men kun ved et Slags Testamente bundet til ham, men at hun allerede de 3die gang, hun traf sammen med ham, fortalte ham, at hun var gift, og at hun under Arrestantens Besøg hos hende i October Maaned s. A. yttrede til ham: "Min Mand vil ikke skilles fra mig, Vor Herre vil ikke skille os ad, der er altså ikke andet for, end at han bliver skaffet af Veien paa anden Maade", saa at Arrestanten, der aftalte med hende, at de skulde komme sammen i Marts Maaned d. A., ikke kan have været uvidende om Mordplanen. Arrestanten Skjødte har navnlig forklaret, at da Arrestanten Hansen i October Maaned f. A. var i Kolding og fulgte med ham til Stubdrup, blev det paa Veien dertil omtalt mellem dem, at Mads skulde skaffes af Veien, paa en saadan Maade, at Arrestanten Hansen efter hans Mening nødvendigvis maatte forstaae, at der var Tale om et Mord paa Mads, og ved denne Leilighed var det, at Arrestanten Hansen lovede ham 200 rd m.v., for at skaffe ham sammen med Arrestantinden, ligesom han omtalte, at han til Foråret vilde tage Tjeneste hos hende som Karl og derefter gifte sig med hende henad Sommeren, som Arrestanten antog for derved at afvende Mistanke fra sig selv. Saavel Arrestanten Skjødte som Arrestantinden ere for øvrigt enige om, at Mordet paa Mads Hansen aldrig med rene Ord er bleven omtalt imellem den i Arrestanten Hansens Overværelse og at denne aldrig ligefrem har opmuntret dem dertil, men naar de ikke have udtalt dem tydeligere, har Grunden dertil kun været den, at Arrestanten Hansen efter deres Mening godt kunde forstaa, hvad Talen var om, og var enig med dem.

Arrestanten Hansen har imidlertid vedblivende benægtet, at Arrestantinden for ham nogensinde har angivet at være gift, men derimod paastaaet, at hun angav ved sin Faders Testamente at være bunden til den Mand, hun levede med uden at ville give ham nærmere Besked, idet hun ikkun antydede, at hun om 1 eller 2 Aar vilde blive løst fra dette tvungne Forhold, men ikke angav, hvorledes det skulde skee. Under Arrestantindens første Besøg hos ham i Fyen omtalte hun, at hun ønskede, hun var død, hvortil Arrestanten vil have svaret, at hun ikke maatte gjøre en Ulykke paa sig selv eller paa Mads, da han ikke vilde have dermed at bestille. Da Arrestanten traf Arrestantinden i Kolding i Juni Maaned f. A., omtalte hun, at hun til

November vilde være udløst af Sit , og under en Samtale med hende og Arrestanten Skjødte om, hvorledes de skulde komme sammen, yttrede Sidstnævnte, at det skulde han nok sørge for, hvorimod han, efter Arrestantens Forklaring, paa dennes Spørgsmaal om, hvorledes det skulde ske, kun yttrede at han kunde være rolig, og at han ikke maatte foragte ham, ved hvilken Leilighed Arrestanten Hansen erkjender at have lovet ikke at glemme Arrestanten Skjødte, naar han kunde gjøre det ud. Ligeledes har Arrestanten Hansen nægtet, at det enten i October Maaned f. A. eller tidligere er bleven aftalt, at Arrestanten Skjødte skulde dræbe Mads Hansen, eller at han skulde have lovet ham nogen Betaling herfor. Arrestanten har dog senere under Forhøret erkjendt, at han, der først under Besøget hos Arrestantinden efter hendes Mands Død, vil have faaet bestemt Kundskab om at hun var gift, tidligere har havt Formodning om, at det var Tilfældet, og at det var denne Hindring, der i Breve og mundtlige Samtaler omtaltes at skulle fjernes ved Hjælp af Arrestanten Skjødte, og at han uagtet han nærede Frygt for, at sidstnævnte Arrestant og Arrestantinden kunde tænke paa at fremme Ægteskabet med Arrestanten ved at gjøre en Ulykke paa Mads Hansen, saameget mere som Arrestanten Skjødte, der lovede at skaffe dem sammen i Ægteskab, aldrig vilde aabenbare sine Planer om, paa hvilken Maade det skulde skee, har saavel mundtlig som skriftlig bestyrket Arrestantinden og Arrestanten Skjødte i deres Virksomhed og lovet Sidstnævnte ikke at glemme ham, naar han bragte dem sammen i Ægteskab, medens han derimod har paastaaet, at det ikke har været hans Ønske at fremme Mordet, som aldrig ligefrem er bleven omtalt i hans Nærværelse, ligesom han heller ikke vil have lovet Skjødte Betaling herfor eller endog kun billiget det, men paa den anden Side heller ikke foretaget noget for at forhindre det, idet han mente, at Arrestanten Skjødte selv maatte være ansvarlig for hvad han gjorde. Senere har han under Erkjendelse af at have afgivet den ommeldte Forklaring under Betydning af Dommeren, at den muligvis ikke vilde fælde ham, tilbagekaldt den som urigtig, forsaavidt han vel vil have havt Formodning om, at Arrestantinden og Mads vare gifte, men ikke gjort sig nogen Tanke om, at det var Planen at rydde Mads af Veien, endsige understøttet en saadan Plan, og ikkun tænkt sig at Hindringen for deres Ægteskab kunde fjernes derved, at Mads blev udanorderet, eller fik sit Ophold paa Stedet.

Om nu end, foruden Arrestanten Skjødtes og Arrestantindens bestemte Sigtelse mod Arrestanten Hansen for Delagtighed i Mordet, enkelte andre oplyste Omstændigheder tyde paa, at han ialtfald har været mere indviet i Planen om at rydde Mads Hansen af Veien, end han har villet erkjende, idet blandt Andet Arrestantindens Tjenestepige Ane Marie Christensen under Ed har forklaret at have hørt denne, hvad Arrestantinden ikke bestemt har kunnet erindre, sige til Arrestanten Hansen i October Maaned f. A.: "Nu kommer Du ikke igjen, førend han er død", hvorved synes at være sigtet til Arrestantindens Mand, ligesom enkelte Udtryk i de under Sagen fremlagte mellem Arrestanterne og Arrestantinden indbyrdes vexlede Breve bestyrke Formodningen om Arrestanten Hansens Delagtighed, findes dog dennes egen Forklaring at maatte lægges til Grund for Sagens Paakjendelse, forsaavidt hans Forhold angaaer, og efter denne findes det, selv om hans seneste Tilbagekaldelse i Henhold til D. L's 1-15-1^{xx} ikke tages i Betragtning, betænkeligt at statuere, at han ved at understøtte Arrestantinden og Arrestanten Skjødte i deres Virksomhed for at skaffe ham og Arrestantinden i Ægteskab, har handlet i den Tro, eller er gaaet ud fra den Forudsætning, at den foreliggende Hindring, som han formodede bestod i Arrestantindens Ægteskab med Mads Hansen, i alt Fald sandsynligst vilde blive fjernet ved et Mord paa Sidstnævnte, idet hans Forklaring om at have tænkt sig Hindringens Fjernelse paa anden Maade for ligesaa mulig og sandsynlig som ved et Mord, ikke kan forkastes.

Arrestanten Hansen, der er født den 10de Juli 1842 og ikke funden forhen straffet vil derfor blive at frifinde for Actors Tiltale.

Actorenes Omkostninger, herunder Salair til Actor Prøveprocurator Mundt 40 rd og til Defensorerne Procuratorerne Salomonsen og Nellesmann 25 rd til hver, samt til den subsidiaire Defensor Cancelliraad, Procurator Kralund i Kolding 5 rd udredes af Arrestanten Skjødte, dog at Arrestantinden og Arrestanten Hansen En for Begge og Begge for En in solidum med ham deraf tilsvare 2/3.

Sagførelsen har været lovlig.

Thi kjendes for Ret:

Arrestanten Hans Christian Hansen bør for Actors Tiltale i denne Sag fri at være.

Arrestanten Peder Pedersen Skjødte og Arrestantinden Ane Pedersen, Mads Hansens Enke, bør straffes paa Livet.

Arrestanten Skjødte bør i Erstatning til Landbygningerne Brandforsikring udrede 817 rd 3 mk.

Actionens Omkostninger, derunder Salair til Actor, Prøveprocurator Mundt 40 rd, til Defensorerne, Procuratorerne Salomonsen og Nellesmann 25 rd til hver og til den subsidiaire Defensor, Cancelliraad, Procurator Kralund 5 rd udredes af Arrestanten Skjødte dog at at Arrestantinden Ane Pedersen, Hansens Enke og Arrestanten Hansen En for Begge og Begge for En in solidum med ham deraf tilsvare 2/3. Den idømte Erstatning at udredes inden 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse samt Dommen i det Hele at efterkommes under Adfærd efter Loven.

Defensor Procurator Nellesmann var mødt. Den paa Arrestanten Hansens Brorsøn lagte Arrest blev derefter relaxeret^{xxi} og han dimitteret.

Sagen blev derefter sluttet for at tilstilles Justitsministeriet.

ⁱ oplæst, ratihaberet, afført?

ⁱⁱ tagspær

ⁱⁱⁱ lille pistol

^{iv} overbetjent

^v Kolding Avis

^{vi} plageri

^{vii} beboelseshus; spec. om stuehus, stuelænge, hovedbygning i en gaard.

^{viii} gensidigt

^{ix} Sevenbom: En plante i cypresfamilien, der er dødeligt giftig. Giftige dele: Især de friske grenspidser, men også bærkoglerne indeholder sabinol (sevenbomolie) samt podofyllotoksin og savinin; disse stoffer er stærkt hudirriterende, blæredannende og kan være vævsnedbrydende. Indtagelse af blot seks dråber sevenbomolie skal være dødbringende; forgiftningssymptomer er mavehindebetændelse, grønligt, stærkt lugtende opkast og blæresammentrækninger med blodig urin, evt. kramper, lammelser i centralnervesystemet og åndedrætslammelse. Kræver omgående lægehjælp. Andet: Brugtes tidligere som abortfremkaldende middel med mange dødsfald til følge, idet abortdosis = dødelig dosis.

^x overhæng: Plageri

^{xi} fremsatte forsvarsindlæg

^{xii} overgav sagen til rettens påkendelse

^{xiii} At ratihabere er at give sit Samtykke til Noget, som allerede uden Ens Samtykke er skeet

^{xiv} Ligsynsattest

^{xv} blodkage, koaguleret blod

^{xvi} Sav

---

^{xvii} Affald fremkommet ved skætning og hegling af hør ell. hamp.

^{xviii} § 190. Den, som med Overlæg skiller et andet Menneske ved Livet, straffes paa Livet.

^{xix} § 52. Den, der ved Løfter, Trusler eller andre Forestillinger har bestemt en Anden til at begaae en Forbrydelse, skal dersom denne bliver fuldbyrdet, straffes, som om han selv var Gjerningsmand. Bliver Forbrydelsen ikke fuldbyrdet, straffes han, som om han havde gjort sig skyldig i et Forsøg paa Forbrydelsen. En forholdsmæssig mildere Straf indtræder, naar det ikke er lykkedes Anstifteren at bevæge den Anden til at beslutte Forbrydelsen.

^{xx} Danske Lovs 1-15-1 Hvis nogen for Dom og Ret vedgaar det, som hand sigtis og beskyldis for, da maa hand det ej siden fragaa

^{xxi} Eftergivet

[Til forsiden](#)